

“ಬಡವರ ಸೇವೆಯೇ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ.”

ಸಂಪುಟ ೧.

ತಾರೀಖು ೧ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೩೩.

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦.

ನಾನೇನು ಬೇಡಲಾರೆ!

ಆನಂದಕವಿ—ಕುರುಗುಂದ.

ಬೇಡುವದು ಬೇಡಿನಗೆ ಕೇಳ್ವುದೈ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ !
ಬೇಡುವದು ದುಃಖವೈ ! ಬೇಡದಲೆ ಸುಜನರಿಗೆ !
ನೀಡುವಾ ಪುಣ್ಯವನು ನೀನಾಗಿ ಕೊಡುವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ ! ॥

ಬೇಡುವದು ಬೇಕಿಲ್ಲ ! ಬೇಕಾದುದೆನಗಿಲ್ಲ !
ಆಡುವದು ಅರಿದಿಲ್ಲ ! ನೋಡುವದು ನಿಜವಿಲ್ಲ !
ಹಾಡುವಾ ಹರುಷವನು ನಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ ! ॥

ಬಡವರಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ! ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ !
ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ! ಹೊಟ್ಟೆಗೇ ಕೂಳಿಲ್ಲ !
ಕೆಡು ದೈನ್ಯ ಬಡುತಿರುವ ಕೃಷಿಕರನು ಪೊರೆವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ ! ॥

ಸಡಗರದ ಕುಣಿಯುತಿಹ ಅಧಿಕಾರಿಗರುವಿಲ್ಲ !
ಸಿಡುಕತನಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ ! ಶಾಂತತೆಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ !
ಬಡತನದ ಮಿಡುಕುತಿಹ ಭಾರತವ ಪೊರೆವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ ! ॥

ರಾಜರಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ! ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ !
ಸೋಜಿಗಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ! ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ !
ಓಡಿಯದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ! ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ ! ॥

ಸೂಜಿ ಕರಮಣ ತಾಟ ತಬಕಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ !
ನೈಜಕ್ಕೆ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ ! ನಾಣಲಿಯು ಜನಕಿಲ್ಲ !
ಸೋಜಿಗಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದ ಭಾರತವ ಪೊರೆವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ !

ಕಾಣುವದು ನಿಜವಲ್ಲ ! ಕಂಚಾಣ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ! !
ದಾನಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ ! ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲ !
ದೀನರಿಗೆ ದಯ ಮಾಡು ! ಕ್ಷೋಣೇಶ ! ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ! ನಾನೇನು
ಬೇಡಲಾರೆ !

ಗಾಣಕ್ಕೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲ ! ಗಗನಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ !
ಜಾಣರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ! ಜಾತಿ ತಾ ನಿಜವಲ್ಲ ! !
ಮಾಣದಲೆ ಪೊರೆವುದೈ ! ಧಾರುಣಿಯನೆಲ್ಲವನು ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ !

ಚಿತ್ತವಿದು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ! ಚಿಂತೆಯದು ತರವಲ್ಲ !
ಭೃತ್ಯನಿಗೆ ಭಯ ಹೊಲ್ಲ ! ಮಿಥ್ಯವಿದು ಜಗನೆಲ್ಲ !
ಸತ್ಯವನ್ನಾಡುವ ಮಹಾತ್ಮರಂ ಪೊರೆವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ !

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ ! ಸುಳ್ಳಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ !
ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲ ! ಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ !
ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ನಿಜಯೋಗಿ ನಾಡನ್ನು ಪೊರೆವುದೈ ! ನಾನೇನು ಬೇಡ
ಲಾರೆ !

ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ.

‘ಬಡವರ ಬಂಧು’ವಿನ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷವು ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ಸಲ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವೆವು.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಸಾಹಸವು ಸುಲಭ ತರದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಧಿತವಿದೆ. ಆದರೂ, ಅಧ್ಯಯನಗೊಂಡು ಹಿಂಜರಿದುಬಿದ್ದು, ಅನುಭವದ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿಯುವ ಸುಸಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿಭಾ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಲೇಖಕರ ಉದಾರಾಶ್ರಯ, ಉದಾರಿಗಳಾದ ಜಾಹೀರಾತುದಾರರ ಬೆಂಬಲ, ಬೆಂಬಲದಂತಿರುವ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಹಾನುಭೂತಿ-ಹಾಗೂ, ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಶೀರ್ವಾದವು ನಮಗೆ ಅಭಿಸಿದ್ಧೇ ಆದರೆ, ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರದು.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯು ‘ಬಡವರ ಬಂಧು’ವಿನ ಆಕಾರದ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಪುಟಗಳ ಸಚಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬೇಕೆಂದೂ, ಅದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮನಕರ್ಷಕ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಜೀವನ, ಉದ್ಧರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಥೆ, ಕವನ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ಲೇಖನಗಳು ಬರಬೇಕೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಅಶಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಹಾಫ್ ಟೋನ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆರ್ಟ್ ಪೇಪರಿನ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಇದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಬಹು ಎಳೆಯರಾದ ನಮಗೆ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷಾಮರೆಯದೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ

ಸುವ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರಿನ ವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹ ಎಮ್. ವೆಂಕಟ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಬಿ. ಎಮ್. ತ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಮ್. ಎ. ಎಲ್. ಟಿ., ತ್ರೀ. ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಯ್ಯಂಗಾರ್, ತ್ರೀ. ಎಮ್. ರಾಮು

ಉಚಿತ!!

ಇದೋ ನೋಡಿ! ಇದೋ ನೋಡಿ!
‘ಬಡವರ ಬಂಧು’ವಿನ ಪ್ರಥಮವರ್ಷೋತ್ಸವವು ಅತೀ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಜರಗಲಿರುವುದು.

ಇದರ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವರ್ಷಾಂತ್ಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಸುಮಾರು ಎಂಟುಕೋಟಿ ಕ್ರಯ ಬಾಳುವ ಒಂದು ಸಚಿತ್ರ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ಚಂದಾದಾರರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲಿರುವೆವು.

ಗಣ್ಯಲೇಖಕರ ಬರೆಹ! ಚಿತ್ರಪಟಗಳ ಸುಗ್ಗಿ!

ಈ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗುವವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ಕ್ರಯದ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಪದ್ಯಗ್ರಂಥವು ಉಚಿತ!

ಕೊಡಲೇ ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರಿ! ವಿ.ಪಿ.ಗೆ ಆರ್ಡರು ಕೊಡಿರಿ.

ಜಾಹೀರಾತಿಗೆ ಸುಸಂಧಿ!

ಮೆನೇಜರ್,

‘ಬಡವರ ಬಂಧು’ ಮಂಗಳೂರು.

ತ್ರೀ. ಎಮ್. ಎ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಮ್. ಎ. ಬಿ. ಎಲ್., ತ್ರೀ. ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ. ಎ., ತ್ರೀ. ಜಿ. ಆರ್. ಜೋಸ್ವರ್, ಎಮ್. ಎ. ವೆಂ. ಆರ್. ಇ. ಎಫ್., ತ್ರೀ. ತಿ. ನಂ., ತ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಮ್. ಎ. ಮಹಾರಾಜಾ ಕೊಲೇಜು; ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತ್ರೀ. ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಬಿ. ಎ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿ. ತ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ, ತ್ರೀ. ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ, ತ್ರೀ.

ರಾನ್, ಡಾ. ಕೆ. ಎನ್. ಕಿಣಿ, ಎಮ್. ಎ. ಪಿ. ಎಚ್.ಡಿ., ಮದ್ರಾಸಿನ ತ್ರೀ. ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾನ್, ಎಮ್.ಎ.ಎಲ್.ಟಿ., ಬೆಳಗಾಂವಿ; ತ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಧಾರವಾಡದ ತ್ರೀ. ಬೇಂದ್ರೆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು, ಪ್ರೊ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ನಾರಾಯಣ ರಾನ್, ಎಮ್. ಎ. ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಕೊಲೇಜು, ತ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾ ಕಾರವಾನಕರ ತ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಮ, ಬಿ. ಎ. ಹೊನ್ನರ್, ಬಾರ್ ಆಟ್

ಲೋ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಡೆಕ್ಕನ್; ಪ್ರೊ. ನಾಡಕರ್ಣಿ ಬಿ. ಎ. ಎಮ್. ಎಸ್. ಸಿ. ಸೈಂಟ್ ಜೆವಿಯರ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಮುಂಬಾಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನ ರಾವ್, ಎಮ್. ಎ. ಉಸ್ಮಾನಿಯಾ ಕೊಲೇಜ್, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೂನ, ತ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಸಾಕಮ್ಮ, ಮಡಿಕೇರಿ. ಕಾರ್ಕಳದ ತ್ರೀಮತಿ ಪಣಸಿಲ ದೇಜಮ್ಮ, ತ್ರೀ.ಎನ್. ಎಸ್. ಜೈಸಿ; ಉಡುಪಿಯ ತ್ರೀ. ಎನ್. ರಾಜಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಕಾಸರಗೋಡು ಪುಂಡೂರು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯ, ಪುತ್ತೂರಿನ ತ್ರೀ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ತ್ರೀ. ಜಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಪೈ, ಮಂಗಳೂರಿನ ತ್ರೀ. ಎಮ್. ಎನ್. ಕಾಮತ್, ತ್ರೀ. ಶಂಕರ ಭಟ್. ತ್ರೀ. ಕಾಂತಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ, ತ್ರೀ. ವಿ. ಎಸ್. ಕುದ್ರ, ತ್ರೀ. ಹುರುಳಿ ಭೀಮ ರಾವ್, ತ್ರೀ. ಕುದ್ರಿ ವಾಸುದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ, ತ್ರೀ. ವೇಣಾ ನರ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್, ತ್ರೀ. ವಿದ್ವಾನ್ ಟಿ. ನಾರಾಯಣ ಭಟ್, ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಿತರ ಉದ್ದಾಮ ಲೇಖಕರನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಯೂ, ಪತ್ರ ಮುಖೇ ನವೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಹಾಶಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಲೇಖನ ದಾನದಿಂದ ಹರಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ANNOUNCEMENT!

ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲ ಪರಸ್ಥಳೀಕ ಮಹನೀಯರುಗಳ

50 ಸರಿಯಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು

ಭರವಸೆ ಸಹಿತ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಈ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದ ಹೊಸ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಹುಮಾನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ತ್ವರೆ ಮಾಡಿರಿ.

ಮೆನೇಜರ್.

ಬಡವರ ಬಂಧು, ಮಂಗಳೂರು.

ಶಾಂತಿಯ ದುರದೃಷ್ಟ!

ಲೇಖಕರು:—ಶ್ರೀ. ಹರೀಶ್ವರ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲು.

ಹಣವೆಂಬದು ಏನನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ! ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ!! ಮಾಡಲಿರುವುದಿಲ್ಲ!!! ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಹಣ! ಜೀವನಕ್ಕೂ ನಾಶಕ್ಕೂ ಹಣ! ಒಬ್ಬನ ಉನ್ನತಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣ ಹಣ! ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಣ! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣ!

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಣ!

ಶಾಂತಿಯು ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ. ಅಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವತಿ; ಬಹಳ ರೂಪವತಿ; ಗುಣವತಿ; ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರ ಬಡತನದ ದೆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಶಾಂತಿಯು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ದಾಟಿದರೂ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಸಮಾಜದವರ ನಿಂದೆ ಗೊಳಗಾಗಬೇಕಾದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೊದಗಿತ್ತು! ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರು ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಬೆಂಚ್‌ಕೋರ್ಟ್ ಜಗಲಿ—ಗುಮಾಸ್ತರು. ಅಂದರೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಒಂದು ಜಗಲಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಪೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ತೊಡೆಗಳೆರಡನ್ನು ಮೇಜು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಪಠೇಲರುಗಳಿಗೋ, ನಿರಕ್ಷರಸ್ಥರಾದ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೋ ದಸ್ತಾ ವೇಜು, ಅರ್ಜಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು, ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣದಿಂದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರು ವಿರಕ್ತ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಐಹಿಕ ಆಡಂಬರಗಳಿಗೆ ಅವರು ತಲೆಯೊಡ್ಡುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಪರಸಿಂಧೆ, ಮಾಯೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ತಳಮುಳಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ,—

ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರ ಪತ್ನಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ದೇವಿಯು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳಿಗೆ ತೀರ ವಿರೋಧ! ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಕಳೆದ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ದಿನ ದೂಡಿದರೋ ಎಂದು ನಮಗೇನೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿದೆ! ಕಲ್ಯಾಣಿಗೆ ಸರರ ದುಡ್ಡೆಂದರೆ ಆಶೆಯ ಗಂಟು. ಪರಸಿಂಧೆಯಲ್ಲೋ!—ಅವಳು ಊರವರ ಗಾದೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರು ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಕಿವಿಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶಾಯಿಯ ದಸ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಜಾತಿಗೃಹಸ್ಥರಾದ ಪಠೇಲರೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಬರೆಸುವ ನೆವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅರ್ಜಿಯ ಒಕ್ಕಣೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತುಕಥೆ ನಡೆಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದರ ವಿವರವು ಸ್ವವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧತೆಯೊಡನೆ ಹರಡಿ, ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೋ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಗತಿಯನ್ನೋ, ಜನ್ಮ ಪಠೇಲರು ತನ್ನ ಸುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೋ, ತನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಆಳತೆಯನ್ನೋ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಪಾಪ! ಜನ್ಮ ಪಠೇಲರು ಹೇರಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಜಂಭ, ಮೋಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಿದ್ದು, ತೃತೀಯ ಪತ್ನಿಯ ಅನ್ವೇಷಣದ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಬೇಬಿನೊಳಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಅಂಗಿಯ ಮೇಲಿನ ದೂಳನ್ನು ಒರಸುವ ನೆವದಿಂದ ಗಿಜಿಗಿಸಿದರು. “ನಾಳೆ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೊರಟರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ: ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಜನ್ಮ ಪಠೇಲರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವೊಡಗೊಡುತ್ತಾರಂತೆ! ಏನು ಕಲಿಕಾಲ! ಎಂದು.

ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣ ಕಲ್ಯಾಣಿಯವರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಂದಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬನು “ಮುದಿಯನಿಗೆ ಮದುವೆಯೇಕೆ?” ಎಂದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು “ಶಾಂತಿಗೆ ಶಾಂತವಾದೀತೆ?” ಎಂದನು. ಒಬ್ಬಳು “ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ?” ಎಂದಳು. “ಮುದಿಯನಿಗೆ ಎರಡು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿದು ಸೀತಾರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿಯು ಬೇಸರಿಸಿದಳು.

“ಸುಧಾರಕ ಸಂಘ”ದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಈ ವಿವಾಹ ವನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಗೈದರು. ಆದರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ—ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಯಾಣಿ ದೇವಿಯ ಬಾಯಿಯು ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ಅಳಿಯನಲ್ಲಿನ ಹಣದಾಶೆಯು ಅವಳ ನೆತ್ತಿಗಡರಿತು. ಗಲಾಟೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಶಾಂತಿಯು ತನ್ನ ಮಿತ್ರಳೊಡನೆ “ನಾನೇನು ಗೈಯಲಿ? ಯಾರೊಡನೆ ಹೇಳಲಿ?” ಎಂದಳು.

× × × × × × × ×

ಮದುವೆಯು ಜರಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ದಾಟಿದುವು. ವಾಚಕರೇ, ಶಾಂತಿಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿವೆ! ಈ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆಯು ಮುದುಕನೆಂದು ಅವುಗಳ ರೂಪದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಂದರ ತಲೆ ಮಡಿಕೆಯಂತೆ ದೊಡ್ಡದು. ಕಣ್ಣುಗಳೋ, ಬಹು ಸಣ್ಣವು. ಒಂದರ ಮೂಗು ವಿಪರೀತ ಸಣ್ಣದು—ಚಪ್ಪಟೆ ಹಣೆಯೂ ನಾಲ್ಕು ಇಂಚು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವುದೇ ಬೇಡ! ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕಡ್ಡಿಗಳಂತೆ—ಹೊಟ್ಟೆಯೋ ದೊಡ್ಡ ತಲೆದಿಂಬಿನಂತೆ! ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡದಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಮುದಿ ಜನ್ಮ ಪಠೇಲರಿಗೆ ಅವರ ಈ ಮೂರನೇ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿಯಾವು?

ಒಂದು ದಿನ ಅದಿತ್ಯವಾರ ಪಠೇಲರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದುಕೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಬಂದವರೇ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲು ಬಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದರು. ಮೊದಲೇ ಮುದಕ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹದಿನೆರಡು ಮುದಿ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ. ರೋಗ ರುಜನೆಗಳ ಸಹನಾಶಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟಿದ್ದೀತು? ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ ಜನ್ಮರು ಜನಾರ್ದನನ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನೇ ಸೇರಿದರು!

ಈಗ ನೋಡಿ, ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ವಿಧವೆ. ಆದರೆ ಮೂರು ನಿಷ್ಪಯೋಜಕ ಮಕ್ಕಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಗೊಯ್ದಾಳು? ಸುಖವುಂಟೇ? ಮೂಗು ಮೂಗುತಿ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ, ಅಪಶಕುನದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತಿಯ ದುರದೃಷ್ಟವನ್ನೇನೈಲಿ? ಮೂರೇ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಅವಳು ಗ್ರಹದ ಬೆಳಕಿನಂತಾಗಿದ್ದಳು; ಹೆತ್ತವರ ಆಶೆಯ ಬದುಕಾಗಿದ್ದಳು.

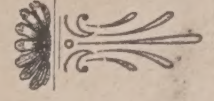
ಕಲ್ಯಾಣಿಯು ಈಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. “ಮುದುಕನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟವರ ಗತಿಯೇ ಹೀಗೆ!” ಇವಳಂತೆ ಕಳವಳಿಸುವ ಎಷ್ಟು ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳಿಲ್ಲ!

[ಶಾರದಾ ಮಸೂದೆಯಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ವಿವಾಹಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು—ಭಾರತೀಯರ ದುರದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ!—ಸಂಪಾದಕ.]

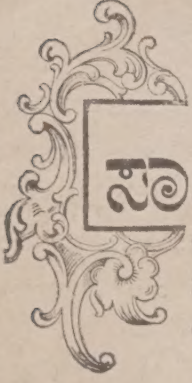

ವೈಶಾಚಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ.

ಲೇಖಕರು:—ಎಮ್. ಆರ್. ಆರ್. ಬರ್ಲಿನ್.

ಈಗಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಭಾವನೆಯು ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಗಳಿಸುವುದು;
ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮವೂ ಆನಂದವೂ ನಾಶವಾಗದಿರವು.

ಸೌ

ವಿರಾರು ಜನರು, ಇಂದು ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಾನು ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯು ಅಸಭ್ಯ ಭಾವನೆಯಲ್ಲೇನು? ಪರರಿಂದ ಸುಲಿದ ಹಣವೇ ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆ? ತೀರ ಅನಾಗರಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಂದು ತಿಂದು, ಅವರ ತಲೆಬುರುಡೆಗಳ ಮಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈಗಿನ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅಷ್ಟೇ ಹೀನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇನು?

ಅವರು ಬಯಸುವ ಸೌಂದರ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಅಮೂಲ್ಯ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೊಂಡು, ಮೈಮೇಲೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪರರು ಸತ್ತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಅವು ದೊರಕಿದರಾಯಿತು; ತಮಗೆ ಅವು ದೊರೆತ ರೇನೆ ಸಂತೋಷ-ಎನ್ನುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಅವರದು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಿಕ್ಕವರು ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಈ ಲಾಲಸೆಯು ತೀರ ವೈಶಾಚಿಕ ಲಾಲಸೆಯಲ್ಲವೇನು?

ಆಭರಣ, ಉಡುಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ವಿಧಗಳಿಂದ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು- ತಲೆಕೂದಲನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸುವುದು, ಮುಖವನ್ನು ವರ್ಣಕೆಗಳಿಂದ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು-ಇವೇ ಎಲ್ಲ- ಇವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಎಲ್ಲರ ಗಮನವೂ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕೃತಕ ವರ್ಣಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳು—“ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಮುಖವು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು? ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿಯೇ ಕೋರುವಳು. ಪರರು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ಅವಳಿಗೇನು ಆನಂದ? ವೇಶ್ಯೆಯಂತಾಯಿತು! ಅವಳ ಮನ, ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಆನಂದವಿಲ್ಲ. ಪರರು ತನ್ನಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ತನಕ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುವಳು. ನಿಜಕ್ಕೂ, ಪರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂಪನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವಳು ಬದುಕುವಳು.

ವೇಶ್ಯೆಯಂತೆ, ತನ್ನ ಮುಖ ವರ್ಣಕೆಯಿಂದವಳು ಪರರಿಗಾ ನಂದನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಅಭಿನಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಳು. ಇದರ ನಿಜವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು? ಅವಳೊಂದು ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆ. ಪರರು ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕಾಣಲಿ ಎಂದು

ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಮೆ. ಅವಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಭಾವನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಪರರಿಗಿಂತ ತಾನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಅವಳಿಗೆ, ಪರರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಗೌರವಗಳು ಉಂಟಾಗಲಾರವು. ಪರರ ಪಾಲಿಗೆ ಅವಳ ಭಾವನೆಗಳು ಮೃತವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ಇಂಥದೊಂದು ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಒವ್ವಿಸಲಾರೆ. ಇಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಿಂತ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಜೀವವಿದ್ದು, ಪರರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಕರುಣೆಗಳಿರುವ, ಬಾಹ್ಯ ಶೃಂಗಾರ ವಿರಹಿತವಾದ, ಕುರೂಪಿಯೇ ಲೇಸಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ಕುರೂಪಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದರಿಂದಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಬಣ್ಣಬೆಡಗುಗಳಿಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂತಹವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ತಾವು ಪರರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಬಯಕೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕೊಂಡಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ಇತರರು ಕೊಂಡಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದರಲ್ಲೇ ಅವರ ಆತ್ಮದ ನಾಶವಾಯಿತು. ಅವರ ಚಿತ್ತವು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು. ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ಅವನಿಂದ ನಾನೇನಾದರೂ ಲಾಭವನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೇ?—ಎಂದು.

ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಸೌಂದರ್ಯದ ಭಾವನೆಯು, ಎಂಥದೇ ಇರಲಿ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ, ವ್ಯಾಪಾರೀ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಗಳಿಸುವುದು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಬೆರಗುಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದಲೇನಾದರೂ ಲಾಭಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಯತ್ನದಿಂದೇನು ಫಲ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಆನಂದವೂ, ಆತ್ಮವೂ-ಎರಡೂ ನಾಶವಾಗದಿರವು. ಅದೇ ಇಂದು ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ.

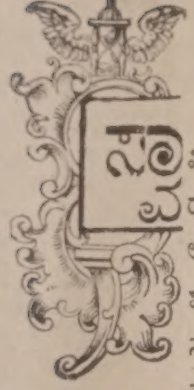
ಇಂಥ ಮನಸ್ಸುಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳು. ಅಂಥ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಅಧಿಕ, ತಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದು. ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಪಾಲಿಗೆ, ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದೇ ತೋರುವುದು. ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದು ಮನಸ್ಸು, ಶರೀರವೂ ನಿಜವಾದ ಆನಂದವೇನೆಂದೇ ಸವಿಯದೆ, ಯಾವ ಜೀವವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

ಅಂಥ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳು, ಪುರುಷನೊಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದರಿಂದೇನು ಲಾಭ? ಅವಳ ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರವು ಬರೇ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಾಮಗ್ರಿ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಪರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷರು ಅವಳ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಅವಳಂತಿರುವ ಭ್ರಾಮಕರು ಅವಳನ್ನು ಸೇರಬಹುದು. ಅಂಥವರ (೧೨ನೇ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡುವುದು.)

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು.

Where should you go to seek for God,—are not all the poor, the miserable, the weak, Gods? Why not worship them first? Why go to dig a well on the shores of the Ganges?

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಆದರ್ಶ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಶಾಸ್ತ್ರೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಬಾರಂಗೋರ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದೊಡನೆ ಹಿಂದೂಮತದ ಜೀವ ಜೀವಾಳವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಿಚಾರ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಜಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ದೇಶಾಭಿನವಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಹೊರಟರು—ಮಾಡೇವನ ಮೇಲೆ ಸರ್ವ ಭಾರವನ್ನಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು. ಮೊದಲು ಬೆನಾರಸ್‌ಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಪಂಡಿತರನ್ನೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ತನ್ನ ತಾರುಣ್ಯಜ್ಞಾನ ಕಿರಣದಿಂದ ಕಣ್ಣುಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಲಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಲ್ಪಾರ್ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಂದಿಳಿದ ವಾರ್ತೆಯು ಆಗಿನ ಮಹಾರಾಜ ಮಂಗಳಸಿಂಹರಿಗೆ ತಲವಿತು. ಆಂಗ್ಲ ಕ್ರಮನಿಯಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರನ್ನು ಕರೆತರಿಸಿ “ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದರಾದ ನೀವು ಹೀಗೆ ಬೇಡುವುದೇಕೆ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬಾರದೇ?” ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು “ತಾವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದಿರುವುದೇಕೆ? ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು ವರ್ತಿಸುವುದೇಕೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರು. ಇದಕ್ಕುತ್ತರವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು “ಏಕೆಂದು ತಿಳಿಯೆ, ಹಾಗೂ,

ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದೆ” ಎಂದರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಟ್ಟನೆ, “ಹಾಗೋ! ನನಗೆ ಈ ಘಕೀರತನದಲ್ಲೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವೆನು” ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆಬು ಪರ್ವತ, ಗುಜರಾಥ, ಮುಂಬಾಯಿ, ಪೂನಾಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಹಸ್ಥರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಪೂನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಲೋಕಮಾನ್ಯ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು.

ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರನ್ನೂ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ತನಕ ಅವರ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ತಂಗಿದರು. ವಿವೇಕಾನಂದರು ಬೆಳಗಾವಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಾನಂದಭರಿತರಾದರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಮೇರಿಕಾ ಮೊದಲಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರು ಓದಾರ್ಥದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಂಚಾರ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದರು. ಆದರೆ

ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನನಿರತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಡವರ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆತ್ಮ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ದಿನೇ ದಿನೇ ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣರ ಉನ್ನತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಜೀವನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದರು. ಸನಾತನ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಹರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು.

೧೮೯೩ನೇ ಇಸವಿ ಮೆ ೩೧ನೇ ತಾರೀಖು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಆಶಯವು ನೆರವೇರಿತು. ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಮರು ಹತ್ತಿದರು. ಚಿಕಾಗೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯುತರಾದರು. ಅವರ ಮಂಜುಳ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ಬಂದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಪರಮ ಹಂಸರ ಜೀವನಾದರ್ಶವನ್ನು ಅರಿತ ಅಮೇರಿಕನರು ಬೆರಗಾಗಿ ಅವರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೀಕ್ಷಾಬದ್ಧರಾದರು. ಸಾವಿರಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ದಿನ ದಿನವೆಂಬಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮತವನ್ನೇ ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಿದುವು. ಬೊಸ್ಟನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ ಲೇಡಿಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಣವಿತ್ತರು. ಬಂಗಾಳಿ ಪೇಟಾವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಣಧೀರ ಪ್ರತಾಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ನುಡಿಯುವ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಗಂಭೀರ ಭಾಷಣವು ಸರ್ವರ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲುಳಿಯಿತು.

ಮ. ಜಾ.

4/10

ಬಡವನ ಮೊರೆ!

(ಲೇ.—ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಈಶ್ವರ, ನೀರೇಶ್ವರ ಮಂಗಳೂರು)

ನಾನು ಬಡವ! ತಿರುಕನಿಂದು, ನಿನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ!
ಸಾನುರಾಗದಿಂದಲೆನ್ನ ಕಾಯೊ ತಂದೆಯೇ!
ನಾನು ಇಂದು ಸುಖವನರಿಯೆ,
ನಾನು ಮುಂದು ಪಥವ ತಿಳಿಯೆ,
ನೀನು ಎನ್ನ ನೂಕಬೇಡ! ಪಾಪ ಪಂಕಜೆ;
ನಾನು ಪಾಪವರಿಯೆ ದೇವ ಹಾಕು ಧರ್ಮಕೆ.

ಹಣವು ಇರದ ಹೆಣವು ಎಂದು ಎನ್ನ ಹಳವರು
ಗುಣದ ಗರಿಮೆಯರಿಯದವರು ಎನ್ನ ಜರೆವರು
ಧನಿಕರೆನ್ನ ನೋಡಿ ನಗುತ
ಅಣಕಿಸುವರು; ಎದೆಯ ಕುದಿತ,
ಮನದ ದುಗುಡ, ಜನರ ನಿಂದ ಸಹಿಸಲಾರೆನು!
ಎನಿತೊ ತಾಪ ಸಹಿಸಲಾಪ ತೀರ ಬಡವನು!

ಕಾಯಕಷ್ಟ ಮಾಡಲೀಗ ಬಲವು ಇಲ್ಲವು!
ಆಯವೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಆರಿ ಹೋದುವು!
ಈಯರಾರು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು!
ನಾಯಿಗಿಂತ ಕಡೆಯು ನಾನು!
ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಒಡಲ ತಣಿಯಲಾರು?
ಕಾಯುವವರು ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರಾರು ಇರುವರು?

ಭಕ್ತನ ಬಯಕೆ.

(ಭಾ. ಪ.)

ಸಿರಿರಮಣ! ಮುಂಜಾನೆಯಲಿ ನಾ |
ತ್ವರದಿ ನಿದ್ರೆಯ ತೊರೆದು, ನಿನ್ನಯ |
ಚರಣ ನೆನೆಯುವ ಸನ್ಮನವ ಕರುಣಿಸೆನಗನವರತ; ||
ಪರಮ ಪುರುಷನೆ! ಮತ್ತೆನಗೆ ಕೊಡು, |
ಗುರುಹಿರಿಯರಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ |
ಎರಗುತಾಜ್ಞಾ ಪನೆಗಳನು ನಡೆಯಿಸುವ ಸುಮ್ಮನವ || ೧ ||

ನಿತ್ಯವೆನ್ನಯ ಮನದಿ ನೀ ನೆಲ—|
ಸುತ್ತ, ಕಿತ್ತೆನ್ನಯ ಕುಗುಣಗಳ, |
ಸತ್ಯವನ್ನಿರಿಸುತ್ತಮನೆನಿಸು, ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಬರಿಸು, |
ಮತ್ತು ಬೇಡುವೆ! ದೇಶಭಾಷೆಯ |
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಸೇವಿಸುವ ಮನ—|
ವಿತ್ತು, ‘ಬಡವರಬಂಧು’ ‘ದೇಶದಬಂಧು’ವೆನಿಸೆನ್ನ || ೨ ||

ಎಚ್. ರಂಗರಾಯ, ಮಾದರಬೆಟ್ಟ.

ಅಂತ್ಯ ನಿಜವು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರ ‘I know my days will end I know’
ಎಂಬ ಪದ್ಯದ ಆಧಾರದಿಂದ
ವಾರ್ಧಿಕ ಪಟ್ಟಿ.

ಆನರಿವೆನೊಂದು ದಿನವೆನ್ನಂತ್ಯ ಬರುವುದೆ—|
ದಾನರಿವೆನಾ ದಿನದಿ ಭಳಭಳವ ದಿನಪನುಂ |
ಬಾನದಿಂ ಮೊಗ ನೋಡಿ, ದಯೆ, ಚಿಂತೆ, ಕಡೆನೋಟದಿಂ ಹರಸಿ
ನಗುವನೆಂದು ||
ವೇಣುವಿನ ಗಾನ ತಾನಿರಬಹುದು, ತುರುಕರುಗ |
ಳಾ ನದಿಯ ತೀರದಲಿ ಮೇಯುತ್ತ, ಹುಡುಗರಾ
ದಿನದಲ್ಲಿಯಾಡುತ್ತ, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತಲಿರಬಹುದು—
ಅಂತ್ಯ ನಿಜವೂ || ೧ ||
ನಾ ಪೋಪ ಮೊದಲು ಹೇಳೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ನಿನಗೆ |
ಈ ಪ್ರಥಿವಿ ಗಗನವನು ದೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಣ್ಣಿನಲಿ |
ಈ ಪಥಕೆ ಏಕೆನ್ನ ಎಳೆದಳೋ? ಏತಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ನಿಶಿ ತಾರೆಗಳ
ಭಾಷೆಯಿಂದ ||

ಆ ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿದಳೋ? ಏತಕ್ಕೆ |
ರೂಪಮಯ ಹಗಲಿನಾ ಬೆಳಕೆನ್ನ ಒಡಲೊಳಗೆ |
ತಾಪಮಯ, ದೀಪಮಯ ತೋಷಾತರಂಗಗಳ ಕಳುಹಿದಳೊ
ಹೇಳು ನನಗೆ || ೨ ||
ಧರೆಯೊಳಗಿನೆನ್ನ ಸಂಚಾರವದು ಕೊನೆಗಾಂಬ |
ದರೊಳಗುಸುರೆನ್ನ ಪದ್ಯವು ತಾನು ಮುಗಿಯುವುದೊ |
ಹಿರಿದೆಸಿವ ಅದೃಷ್ಟವಹರೆಯಲಿ, ಮತ್ತಾನು ತುಂಬುವೆನೊ
ಯಿತು ಸಕಲದಾ ||
ಪರಿಸರಿಯ ಹಣ್ಣು ಹೂಗಳನೆನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಯಲಿ; |
ಅರುಹಾನು ಕಾಣಲಾಪನೆಯೆನ್ನ ಜೀವನ ಸೊ |
ಡರಿನಾ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಈಶ್ವರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಮೊಗ?—ಕಂಠಕ್ಕೆ
ಮಾಲೆಯಿಡಲೂ ||
ಮ. ಜಾ.

ವಿಮರ್ಶೆ.

“ಸುಬೋಧ” ಬೆಂಗಳೂರು. ಸಂಪಾದಕರು ಶ್ರೀ. ಎಂ. ರಾಮರಾವ್. ವಾ.
ಚಂದಾ ರೂ ೩.

ಕರ್ಣಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ‘ಜಯಕರ್ನಾಟಕದ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುಬೋಧವೇ
ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ. ಕಳೆದ ೭ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸೇವೆಯನ್ನೇ
ಸಗಿದೆ. ೭ನೇ ವರ್ಷವು ದಾಟಿ, ೮ನೇ ವರ್ಷಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಸುಬೋಧ
ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ಇದೇ ಪ್ರಕಟನಾಲಯವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ.
‘ನಗುವ ನಂದ’ ಎಂಬ ಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಬೋಧದಲ್ಲಿ
ಮಾಸಂಪ್ರತಿ ಕಲಾ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಕವಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಭಗವನ್ನಾ
ಯಾಮೃತ, ಕಥೆ, ಅರವಿಂದ ಘೋಸರ ಗೀತೆಯ ಭೂಮಿಕೆ; ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ನಮ್ಮ ನುಡಿಗನ್ನಡಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಲೇಖನ, ಕವನ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯ
ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಪಾದಕರ ಸಾಹಸವು ಅಭಿನಂದನೀಯವಿದೆ.
ಇವರ ಸುಬೋಧವು ಶ್ರೀದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಿ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ
ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡಲೆಂದು ಹಾರೈಕೆ.

ಪಂಡಿತ ಮದನಮೋಹನ ಮಾಲವೀಯರು.

ಪಂಡಿತ ಮದನಮೋಹನ ಮಾಲವೀಯರೆಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಶೃದ್ಧಾಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪನ್ನ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ಪ್ರಥಮದವರು. ಒಬ್ಬನ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅಸಮ್ಮತಿಸುವ ಸೂತ್ರಪಾಲಕರು ಅವರೆಂದರೆ, ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸರಣೆಯು ಎಷ್ಟು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾನರು ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತವು ಕೈಗೊಂಡು ವಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ಅಂತಹ ಶುದ್ಧ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿಬಿಡುವರು. ಅವರಂತಹ ಶೃದ್ಧಾಳುವು ರೌಂಡ್ ಟೇಬಲ್ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪಿದುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯೇ!

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರು. ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಗಮ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯು ವರ್ಣನಾತೀತ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಹಿತವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಅವರು ಅಂತಹ ಅಂಧಶೃದ್ಧೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಿದ್ಧರು. ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಶೃದ್ಧೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬುದು ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ಬೆನಾರಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಿಯರ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲವೀಯರ ಮತದಂತೆ—ಹಿಂದೂತ್ವವು ಸಣ್ಣ ಸುತ್ತಿನದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಹಿಂದೂಮತವೆಂದರೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಸೆರೆಮನೆಯಂತಲ್ಲ. ಅದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಧರ್ಮದ ಲೋಕ.

ಶಾಂತಿಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಮಾಲವೀಯರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಎಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಕ್ರೋಧಿಯಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲವೀಯರ ಶಾಂತ ಹಸ್ತವಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ಒಡಕು ಮೂಡಿತೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲವೀಯರ ಪತ್ರೆಯೆಡುವ ಕೈಯಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಲೀ, ಸರಕಾರವಾಗಲೀ ತಪ್ಪುದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮೋಹನ ಸರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಇಂಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರಗಳು ಇಂದು ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಮಾನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಯಾರು ಕ್ರಾಂತಿಯುತ್ಪಾದಕರೆಂದಿದ್ದರೂ, ಮಾಲವೀಯರು ಶಾಂತಿದಾಯಕರೆಂದು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಿಳಿದಿದೆ.

ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಲವೀಯರ ಜಿರಿಯರು ಮಾಲ್ವದಿಂದ ಅಲ್ಲಹಾಬಾದಿಗೆ ಬಂದರು; ಅವರ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಹಾಪಂಡಿತರು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶುದ್ಧ ಹಿಂದೂ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳು;

ಮಾಲವೀಯರ ಪಿತೃಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮನಾಥರು ಆ ಕಾಲದ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮಾಲವೀಯರ ತಂದೆಯವರು ಮಹಾ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರಿದ್ದರು.

ಮಾಲವೀಯರು ಬ್ರಾಹ್ಮನಾಥರ ತೃತೀಯ ಪುತ್ರರು. ಇವರು ೧೮೬೧ನೇ ಇಸವಿ ದಶಂಬರ ೨೫ನೇ ದಿನ ಅಲ್ಲಹಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾದಿಗಳು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವರು. ಶಕುನ, ಮುಹೂರ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭರವಸೆ; ಎಷ್ಟರ ವರೆಗೆಂದರೆ—ತನ್ನ ಜನನವಾದ ಅದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯ

ಪಂಡಿತ ಮದನಮೋಹನ ಮಾಲವೀಯರು. ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಿತರ ಉತ್ತಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾರ್ಯಾರು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಇಷ್ಟರ ತನಕವೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಕತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ೧೮೭೯—೧೮೮೧ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಎಫ್. ಎ. ಬಿ. ಎ. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯು ಮುಗಿಯಿತು. ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.ಗೆ ಸೇರಿದರು. ತದನಂತರ ಎಮ್. ಎ.ಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟರು. ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಾಲವೀಯರು ೫೦ರಿಂದ ೭೫ ರೂ. ಸಂಬಳ ಸಿಗುವ ಒಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಹಾಬಾದಿನ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು; ಕೆಲವು ಸಮಯದಾಟುತ್ತಲೇ, ಕಾಲಕಂಕರದ ರಾಜಾ ರಾಮಪಾಲ ಸಿಂಗ ರೆಂಬವರ ಸತ್ಪ್ರಾಯದಿಂದ ರೂ. ೨೦೦ರ ಮೇಲೆ ‘ಹಿಂದೂ ಸ್ಕಾಲರ್’ ಎಂಬ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಪ್ರಾರಂಭ ಸೇವೆಯಾದ ನಂತರ ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್’ನಲ್ಲಿ, ಆ ಮೇಲೆ ‘ಅಭ್ಯುದಯ’ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ

ಸೇವೆಯು ನಡೆಯಿತು. ‘ಲೀಡರ್’ ದೈನಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಇಂದು ಜಯಶೀಲವಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಅದು ಪಂಡಿತರ ಸಾಹಸದಿಂದಲೇ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತಿಯು ಅವರ ಆಜ್ಞೆಗುಣವಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯು ಅವರ ಹಂಬಲ. ೧೮೮೬ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕೊಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಸಭೆಯೊಡನೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನ ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ ಅವರು ಉಪನ್ಯಾಸದ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ವಕಾಲತಿನಲ್ಲಿ ಚೆಂಡು ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರದನ್ನು ಒಡೆಯಲಾರದಾದರು. ಕಾಲಾಕ್ರಮೇಣ ಮಾಲವೀಯರು ಕೊಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸೆರೆಗಿನಲ್ಲೇ ಆಶ್ರಿತರಾದರು. ಅದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ತನುಮನಧನಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು.

ಈಗ ಮಾಲವೀಯರ ಹೆಸರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಯಿತು. ೧೯೧೦ರಲ್ಲು ವೈಸರಾಯರ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಸಭೆಗೆ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

‘ಬೆನಾರೆಸ್’ನ ‘ಹಿಂದೂ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ’ ವಿಶ್ವಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಮೆರೆಯುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಪಂಡಿತ ಮಾಲವೀಯರ ಸಾಹಸ ಪೂರ್ವಕ ನಿಧಿತೇಖರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ. ಅವರು ಬೇಡುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ! ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯು ಈ ಹೊತ್ತು ಬೇಕೆಂದಾದರೆ, ನಾಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯು ಎಂತಹ ಲೋಭಿಯನ್ನೂ ಕರಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಭೆ, ಸ್ವದೇಶಿ ಪ್ರಚಾರಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲವೀಯರು ಗೈದ ಸಾಹಸವು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ವರ್ಗದವರ ಒಗ್ಗಟ್ಟೇ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಏಳಿಗೆಯೆಂದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವದೇಶೀಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮ. ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಳೆದ ೪೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವದೇಶೀಯ ಕಡೆಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿರುವುದಾದರೆ, ಅದು ಮಾಲವೀಯರ ನಿರಂತರ ಬೋಧನೆಯ ಪರಿಣಾಮ.

ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಹಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗ್ ರೋಗವು ತಲೆದೋರಿ ಅದು ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮಾಲವೀಯರು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ೪೦೦೦ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅವರ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಗಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಬೇಡಿ ಮಾಡಿದರು.

ಮಾಲವೀಯರು ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗಾಗಿ ೧೯೩೨ನೇ ಇಸವಿ ನವಂಬರ ತಿಂಗಳಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಹೆಣಗಾಡಿ ಯುನಿಟಿ ಕೊನ್ನರನ್ನನ್ನು ಜಯಶೀಲವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯವು ಮರೆಯುವಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ. ಮಾಲವೀಯರು ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಲಿ!

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವಿ. ನಾಗರಾಜಶೆಟ್ಟಿ, ಮೊಳೆನರಸೀಪುರ.

“AWAY WITH ORTHODOXY”

AN APPEAL BY A ‘SERVANT’

Fie upon you! Away, away from us! You have created enough of trouble and havoc to Mother India whose tender cord of spirituality has been sapped of all its vitality and energy rendering her an emaciated being subject to tortures by foreign nations, greedy of wealth and mad after material happiness.

Brothers, it is time—rather it is too late—that our bigotry and social religious and political differences should be cast to the winds and thrown to the gutters. From time immemorial we were fighting like cats and dogs to achieve our selfish ends, mad after money, wealth and riches and positions, not knowing that all of us are moulded out of the same metal—the One, Indivisible, Supreme Brahman. All these so-called scriptural, sectarian religions have simply blinded our steadfast faith in the External which is the very plank underneath our feet. Most of our precious hours are wasted in unnecessarily picking up flaws of others, quarreling with our own brothers and sisters—our own kith and kin—our own dearest and nearest, off-shoots of Mother Divine. How often we indulge in sarcasm! How grossly selfish we are!! Enough of them. Let us shoot straight into the core of our hearts. There in the domain of God, we find no religious differences, no social or no political bondage, no caste, no creed, no conventions, no customs, no sex. Nothing of these fetters. There all is peace and love. There is the vast fertile plan of Supreme Love and Happiness. Brindavan is there with its celestial glory and elegance. Look! what Sree Krishna said in Bhagavadgita. “Avoiding all Dharmas come to Me alone, I will protect thee”.

Here ‘all Dharmas’ refer to nothing but water-tight compartments of bookish and customary religions which keep away man from man and creating struggles and miseries everywhere! Our ears are deafened with the death-knell of eternal wars waged against our own reflections of souls. History has taught us that pride of power and wealth is the chief cause of the downfall of nations without exception. When life is so fleeting and transitory, why should we remain slaves of customs and conventions?

Brothren and sisters! Where are we? We are on the threshold of Death—nay, we are on the verge of

Death. Religious, social and political indifferences are eating into the vitals of our Nation, Swarna Bhumi—Jamabhumi—Punyabhumi. These silly feuds and quarrels born of sheer ignorance of knowledge of our own eternal self are corroding into the very marrow of Bharatmata. We engage in eternal warfare solely because we do not know the importance of God’s creation. India is but a speck when compared to the Lord’s vast Creation of worlds—worlds both visible and invisible to our naked eyes. Yet, instead of shaking hands with our own brothers and sisters on this small spot of the vast globe of creation, we exhibit our lower brutal nature,—we manifest barbarism. When we are ourselves antagonistic to our own Eternal and Sweet Self who else is to be blamed? We have but to find repose only in our Deepest Self and nobody will come to our succour. Temples, Churches and Mosques are nothing when compared to God’s infinite, merciful and benevolent Gift. So, why monopolise them? Why not we be all equal partners in reaping the benefits accruing therefrom? Are we not all sailing in one and the same vessel intent to reach a common goal. The shore is yet afar. There is on the one hand the fear of turbulent waves which may at any time sink the ship down into the depth of the deep. There is on the other hand the apprehension of storms and hurricanes which toll our death-knell at every hour, at every minute. Misfortune is staring at our very face. At such a time as this, shall we not clasp together one and all and feel the eternal warmth of love? Know you not that one silent call Divine will take us all to the abode of death irrespective of caste, creed, customs and conventions. When we are so sure that Death is our common heritage why not we all take refuge in the domain of His Holy Feet! When the All-pervading Lord is our common Father and Mother, why should we betray His infinite Love towards us—His innocent children? Therefore, my beloved brothern, let us patch up all our quarrels and futile indifferences. Let us march on boldly towards the Palace of Peace and Happiness. Calm and collected let us send up our innocent prayers to Him the Most High—to grant us Sahkti to steer clear through the waves of Ignorance and age-long superstition and orthodoxy!

ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ !

ಕಾಮಿನಿಯಾ ಟ್ರೊಲೆಟ್ ಸೋಪ್

ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದವರಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಾಶಸ್ತಿಯೂ,
ಪ್ರಯೋಜನವೂ ತಿಳಿದುಬಾರದಿರದು

ಉತ್ತಮ ತರಗತಿಯ ಬಹು ಬಗೆಯ ಕಾಮಿನಿಯಾ ಸೋಪುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಕಾಮಿನಿಯಾ ವೈಟ್‌ರೋಸ್ ಸಾಬೂನು, ಕಾಮಿನಿಯಾ ಸೇಂಡಲ್ ಸಾಬೂನು, ಕಾಮಿನಿಯಾ
ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೇರೆಂಟ್, ಗ್ಲಿಸಿರಿನ್ ಸಾಬೂನು, ಕಾಮಿನಿಯಾ ಲವೆಂಡರ್ ಸಾಬೂನು,
ದಿಲ್‌ಬಾರ್ ಸಾಬೂನು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಬೂನುಗಳು ಬಹಳ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾಗಿದ್ದು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮನಾಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ

ಕಾಮಿನಿಯಾ ಸಾಬೂನನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ !

ಅದನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುವಾಗ ಅದರ ಗುಣ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾದ
“ಕಾಮಿನಿಯಾ” ಎಂಬುದಿದೆಯೋ ನೋಡಿರಿ.

3 ತುಂಡುಗಳಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ

ರೂಪಾಯಿ 1-0-0.

ವಿ. ಪಿ. ಖರ್ಚು ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಮಂಗಳೂರು ಏಜೆಂಟರು—ದಿ ಷಹಾ ಕಂಪೆನಿ, ಮಂಗಳೂರು.

SOLE AGENTS:-

Anglo Indian Drug & Chemical Co.,

155 Jumma Masjid—Market,

P. O. Box 2082 BOMBAY.

ದೀಪಾವಳಿ.

ಲೇಖಕರು:— ೨೯. ಗುಂಡು ರಾವ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮೈ ಮನೆಗೆಲ್ಲಾ ನಾವಿಬ್ಬರೇ. ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಅಥವಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ನಾನು. ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು, ನಾನು ಕೇವಲ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೂ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೂ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಂಧುಬಾಂಧವರಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವಿರುವುದು ನಮ್ಮೂರಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಮದ್ರಾಸಿನ ತನಕ ಯಾವ ನೆಂಟರು ತಾನೇ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಾರು? ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೊಡಲು ನಮಗಿದ್ದರಲ್ಲವೆ?—ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕೆ!

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿದ್ದು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಮನೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಹಾಗೆ, ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯೇ ಬೇರೆ; ನಡುವನೆಯೇ ಬೇರೆ; ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯೇ ಬೇರೆ; ಉಟದ ಮನೆಯೇ ಬೇರೆ; ದೇವರ ಮನೆಯೇ ಬೇರೆ; ಹೀಗಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ! ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯ ಸಾಮಾನು; ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು; ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೆ, ಜೋಡು ವಗೈರೆ. ನಾವಿದ್ದು ಅರಳಿಯ ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಹಾಗೆ. ನಾವಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಕೊಠಡಿಗಳು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ತುಪ್ಪದ ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಳು. ನಾಗರಿಕ ಕಾಲದ ನವವಧುಗಳೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಗೌರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, “ಮೂವೇವಿ! ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಜರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜುಟ್ಟು ಬೈತಲೆ, ಕನ್ನಡಕದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲಂತೂ ಅವಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿ ನವರು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, “ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ! ಇದಂತಹ ಗಲೀಜು ಭಾಷೆ” “ಗಿಜಾ ಬಿಜಾ ಅನ್ನುವುದು” ಎನ್ನುವಳು. ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕಾನೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಂಜನಗೂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದು ಮರುಗುವಳು. ಗೌರಿಯೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಮಾತಾಪಿತ್ಯ ವಿಹೀನ. ಅವಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ, ಅವಳ ಸೋದರ ಮಾವನು, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಕಂತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬೊಂತೆಯಲ್ಲವೇ? ಗೌರಿಯು ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ. ಮದ್ರಾಸಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಕೆಲಸ. ನನ್ನ ವರಮಾನವೂ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗೌರಿಯು ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾದುದರಿಂದ, ನಾವು ಮೈಸೂರನ್ನು ಮರೆತು ಸುಖವಾಗಿಯೆ ಇದ್ದೆವು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯ—ನಾನು ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಬಂದು “ನೀನೂ ಮನೇಜರರೂ ಸೇರಿ ೨೦೦೦ ರೂಪ್ಯಗಳನ್ನು ದಸ್ತು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಇಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪಟಿಪಟನೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವಾಕ್ಯಾದೆನು. ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡೆದಂತಾಯಿತು. ಒಡನೆ ‘ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು’ ಎಂದೆನು. ನನ್ನ ಮಾತು ತುಟಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು; ನಾನು ಕ್ಲೇರದಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪತ್ರವು ಬಂದಿತು. ದುರ್ದೈವವನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪೋಲೀಸರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರು. ಸ್ಟೇಶನಿಗೊಯ್ದು ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರರ ರಿಮಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಮುಂದೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವ ವರೆಗೂ ನಾನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದುರ್ದೈವ ಸಿಗಿ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಇದೇನು ಕನಸೇ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುವು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು; ಬೆಳಗಾದರೆ ಒಂದು ಕಾಳು ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಮ್ತಾಲಿಕನು ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ತಿರುಗತೊಡಗಿದನು. ಹಾಲು ಮೊಸರಿನವರೊಂದು ಕಡೆ ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಲದಂಗಡಿಯವನು ಮನೆಯ ಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನನಗೆ, “ಕೋರ್ಟಿನವರಾದರೂ ಏಕೆ ಬೇಗ ಸಜವನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು!” ಎಂದೆ ನ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಗೌರಿಯು ತನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಸಿನ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಇದನ್ನು ಹೋದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾರಿ, ಬಂದುದನ್ನು ತಂದು, ಕೊಡಬೇಕಾದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಅನಂತರ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಸತ್ತರೂ ಋಣಮುಕ್ತರಾಗಿ ಸಾಯೋಣ” ಎಂದಳು. ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. ನಾನು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ, ಕೊಡಬೇಕಾದವರಿಗಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಹಣದಿಂದ ಮನೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದೆನು. ಬಡವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ! ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನವು ಬಂದಿತು. ಮತ್ತೊಂದೂ ವರ್ತಿ ಮನೆಯು ಸುಧಾಮನ ಮನೆಯಂತಾಯಿತು. ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕನ್ನಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು. ಗೌರಿಯು ಗುಂಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ಎಂದೋ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಆರು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಇಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ! ಹೂವನ್ನೂ ಹಣ್ಣನ್ನೂ ತಂದು ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ” ಎಂದಳು. ನಾನು ಹೂವನ್ನೂ ಎರಡು ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣನ್ನೂ ತರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೌರಿಯು ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ದೇವತಾರ್ಚನೆಗೆ ಅಣಿಮಾಡಿದ್ದಳು. ನಾನು ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು, ದೇವತಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಗೌರಿಯು ಶೃದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಂತು ನೋಡಿದಳು. ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೊಂದು ತಂದಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಾನೂ, ಒಂದನ್ನು ಗೌರಿಯೂ ತಿಂದು ಆ ದಿನವನ್ನು ಕಳೆದೆವು.

ಮರುದಿನವೇ ಭಾರತವರ್ಷದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬ! ಆಸೇತು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ಯಂತವೂ ದೀಪಾವಳಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸದವನಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಅಳಿಯಂದಿರಿಗಂತೂ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಡಗರ. ಯಾರ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದಲಂಕಿತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದಪಡುತ್ತಾ ಹಬ್ಬದೂಟಗಳನ್ನು ಣ್ಣುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ, ನನಗೂ ನನ್ನ ಗೌರಿಗೂ, ಮೂರು ಹೊತ್ತಿ ನಿಂದಲೂ ಕೂಳಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಯನ ನರ್ತನಗಳು! ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಾಡ್ಯರವಗಳು! ಆದರೇನು?—ನನುಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗನ್ನವೇ ಇಲ್ಲ. ಹತಭಾಗ್ಯರು!

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹುಡುಗರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಟಾಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗೌರಿಯು, “ಅಯ್ಯೋ! ಅವರು ಪಟಾಕಿಯನ್ನು ತಂದು ಸುಡುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದ್ದರೆ.....ನಾವು ಹೀಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ, ಅಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆ!” ಎಂದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟಳು. ನಾನು “ಅಯ್ಯೋ! ದೇವರೆ, ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಗೌರಿಯೂ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೆನು. ಬಹುಶಃ ದೇವರು ಕೂಡ, ಪಟಾಕಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೋ, ಹಬ್ಬದೂಟವನ್ನು ಣ್ಣುತ್ತಲೋ, ಗಾಯನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೋ ಅಥವಾ ನರ್ತನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೋ ಇದ್ದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮೊರೆಯು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ!!! “ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ದೊರೆಯದಾಯಿತೆ” ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಮರುಗಿ ಮರುಗಿ ಮುಲಗಿದೆವು. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ಮನದ ಬೇಗುದಿಗೋ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿತು.

ಮೂರನೆ ದಿವಸ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯದೇವನು ಕಿಟಕಿಯ ಕಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಣಕಿ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ನಮಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಎದ್ದು ಮಾಡುವ ದೇನೆಂದು ಮುಲಗಿಯೇ ಇದ್ದೆವು. “ಈ ಹಾಳು ಬೆಳಕೇಕಾಯಿತೋ!” ಎಂದು ಕೊಂಡೆವು. ಎಳಲೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮನಸಿಲ್ಲ. ಗಡಿಯಾರವು “ಠಕ್, ಠಕ್” ಎಂದು

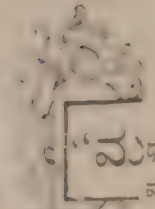
೧೨ನೇ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡುವುದು.

ಕೊಲೆಗಾರ.

(ಒಂದು ಶಬ್ದ ಚಿತ್ರ.)

ತುಂಬಿರ ತಂಡದ ವಿಠಲಸುತ ಬೆಳಗಾಂವಿ.

ಮಧುಕರವು: ಕಮಲಿನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗುವುದು, ಗುಂಜಾರವ ಮಾಡುವುದು, ಕುಣಿಯುವುದು. ಆಡುವುದು, ಕೆಲೆಯುವುದು, ಲಾಗ ಹೊಡೆಯುವುದು, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಪ್ರೇಮಾಲಾಪನಾಡುವುದು. ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆಂದು? ಕಮಲಿನಿಯಲ್ಲಿಯ ಮಧುರ ಮಧುನನ್ನು ಸವಿಯಲೆಂದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು? ಮಧುವು ತೀರಿದೊಡನೆ ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಗುವದು; ಮಧುವು ತೀರಿದ ಕಮಲಿನಿಯು, ಮಧುಕರದ ವಿರಹದಿಂದ ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿದಳು, ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಬೇಸತ್ತುಳು; ಉರು ಕಟ್ಟಿ, ಹಿರಿಗಂಹರ, ದರಿ-ಕಂದರ, ವನ-ಉಪವನ, ಮನೆ-ಮಾಡು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನ ಬೇಟೆಯಾಗುವುದೊತ್ತಟ್ಟಿಗುಳಿದು ಅವನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂಬ ಸುಳಿವು ಕೂಡ ತಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಡತನಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಓಡಿದವನು ಎಂದೂ ಮರೆಗೂ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಡಿ-ತರುವನೆಂದಿದ್ದವನು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ - ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿರಬಹುದೇ? ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರಬಹುದೇ?” ಅವಳು ಸಂತಯಕ್ಕೊಳಗಾದಳು.

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದುದಾದರೆ . . . ಅಮ್ಮಮ್ಮಾ” . . . ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕತ್ತಲುಗೊಡಿದಂತಾಗಿ ಚಂಚಲಚಿತ್ತಳಾದ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಭೀಕರ ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಕಾಣತೊಡಗಿದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಅದು ನಿಜವಾದರೆ . . . ಆದರೆ, ನಾನು ನಿರ್ಗತಿಗಳಾದೆ, ಬಡವನಾದರೇನು? ಗುಣಾಧ್ಯ ಪತಿಯಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿವಾದವಾದೆ. ಅವನ ಆ ಮೋಹಕ ರೂಪಕ್ಕೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆಸುಡುಗಳಿಗೆ ಆಂದು ಮನಸೋತು ನನ್ನ ನೇತ್ರಯುಗವನ್ನು ಅಕುಂಚಿತಗೊಳಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ನಾನು ಈಗ ಗತಿಗೆಟ್ಟಿದು? ದೇವರೇ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಗತಿಯೇನು?” ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಧಾರೆಗೆಟ್ಟಿರುವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಾರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದಂತೆ ತಾವೂ ಅಶ್ರುಪೂತ ನಯನಗಳಿಂದ ಇವಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಮೂಕ ರೋದನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಒತ್ತಿ ಅಳಲಿಕ್ಕೂ ಲೋಕದ ಅಂಚೆ!

“ಅವನು ಮರುಳ ಬರಬಹುದೇ? . . . ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಯೇ ಬರಬಹುದೇ. . . ಅಷ್ಟರ ತನಕ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ಗತಿಯೇನು? ಹೆರಿಗೆಯ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ ಬರೆಯಿಲ್ಲ, ಜನವಿಲ್ಲ - ಧನವಿಲ್ಲ. ಈ ಮುರಕಲು ಗುಡಿಸಳಿಗೆ ಯಾರು ಬರುವರು? ಇದ್ದರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ, ನನ್ನ ಮಾನದ ಗತಿಯೇನು? ಪತಿಯನ್ನು ಸಂಬಿಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ನಿಟ್ಟು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರದೂಡಿರುವರು. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನವರು ನನ್ನನ್ನು ಅದರಿಸುವವರು ಯಾರಿರುವರು? ಅಮ್ಮಮ್ಮಾ, ಬಡತನದ ಬಿರುಸಾಟಿವೇ! ಈ ಉದರದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಿದರೆ . . . ಛೇ! ಇದೆಂತಹ ಕ್ರೂರಕರ್ಮ! ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಪ! ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ!! ಅವಳ ಆ ಮಾತ್ರಹೃದಯವು ಆ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ, ಅನಿವಾರವನ್ನೇ ಅಡಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

“ಅಂದು ನೀನು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದೆ, ಸವಿಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದೆ, ಆಗ ನಾನು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಜಗತ್ತಿನ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷರ ಹೃದಯವನ್ನು ಅರಿಯದ ಬಾಲೆಯಾ ನಿನ್ನಿ ನಿನ್ನ ಈ ಕಪಟಿತನವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಆಗ ತಿಳಿಯುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಾವಿಸಿ ಬಲೆಯಾದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸವಿಸಾಕಕ್ಕೆ ಬರಗೊಟ್ಟೆ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬರಸೆಳೆದೆ. ನಿನ್ನ ಅಡಗುಬಾಹುಗಳಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಲಂಗಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಆರತ್ಯ ಕಪೋಲಗಳಿಗೆ

ಮುದ್ದಿಟ್ಟೆ, ಆಗ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಎನಿಸಿತು, ಮೈಚುಮ್ಮೆಂದಿತು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರೆಗಣ್ಣಾದವು, ಚಿತ್ತವು ಕಾತರಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ನನ್ನನ್ನೇ ಮರೆತೆ. ನೀನು ಬಡವನೆಂದು ಮನೆಯವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೂ ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನುದಿನವೂ ಅನುರಕ್ತಳಾದೆ, ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವು ಆಗುವುದೇ ಆಯಿತು, ಬಡತನವು ಸವಿಸಾಕವಾಯಿತೆಂದು ಅದು ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾದೆ, ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಬೇಡವೇ? ಹಾ! ನಾಥ! ನನ್ನ ಅಬಲೆಯ ಕೊರಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೂಡಲೆಕಿ ಯಿಂದ ಕೊಯ್ಯಬಹುದೇ?” ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಅಳತೊಡಗಿದಳು, ಕಾಲು ತಪ್ಪಿದ ಅಬಲೆಯರು ಹೀಗೆಯೇ ಅಳುತ್ತಾ ಮೂಲೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ವಿಹಿತ ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಟರೆಂದೆನ್ನಿ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಒಂದಾದರೂ ಇಟ್ಟಿರುವರೆ? ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಅವಳು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಒಡಗುಟ್ಟಿದಳು.

“ಯಾವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅಂದು ನೀನು ಮರುಳಾದೆ? ಆಗ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಆನಂದದ ಸಾಗರವೇ ಕಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ! ಈಗ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅದೆಲ್ಲ ಮೃಗಜಲ! ನಾನು ಅವನ ಪತ್ನಿ, ಗೃಹಿಣಿ, ಸಹಚಾರಿಣಿ, ಮನದನ್ನೆಯಾಗುವೆ, ಅವನೊಡನೆ ಆಯುಷ್ಯ ಕಳೆಯುವೆ, ಅವನೊಡನೆ ನಾನು ಆನಂದದ ಅತ್ಯುಚ್ಚಮೇರು ಶಿಖರದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಕೊಳ್ಳುವೆ ಎಂದು ನಾನು ಅತ್ತನೋಡತೊಡಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನಲ್ಲ, ಕಾಣುವುದೆಲ್ಲವೂ ಮಂಜು! ಹಾ! ದಣದ ಮಹಿಮೆಯೆ! ಹಣವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಓಡುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಹಾಯ್! ಹಾಯ್!! ಅಮೃತ ಕಲಶವೆಂದು ಪರಕಿಸದೆ ಹಾಲಾಹಲಕಲಶವನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ಬಡತನಕ್ಕೆ ಹೆದರುವವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೊರೆದು ಬಿಡುವವನೆಂದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇನಿಯ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಹಾಗಿರುವೆಯಾ? . . . ಇನ್ನು ನನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನಿನ್ನ ಆ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಉನ್ನಾದದ ಕಿರುಮಂಜಿ ಬಣ್ಣದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಈಸುತ್ತಿರಲು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗುಪ್ತಕಾವಲಿಡುವ ಕೂಸು. ಈ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮನು ಅನನ್ಯಗತಿಕ ಶಿಶುವೆಂದು ಲೋಕದಿಂದ ದೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಮತ್ತೆ ದುಃಖವು ಒತ್ತರಿಸಿ ಅವಳು ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರಲ್ಲ ಅಪ್ಪಿಸಿ ಹೋದವು. ಅವಳು ‘ಮುಂದೇನು’ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು ಪತಿಯನ್ನು ಸಂಸಾರದಿಂದಲೇ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನವಳು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಆ ವೇಳೆಗೆ ವಿಚಾರವಿಚಾರಗಳ ತುಮುಲ ಸಂಗ್ರಾಮವೆನಿಸಿ ಗತು. ಕಡೆಗೆ ಅವಳು : ‘ನನ್ನಂತಹ ಅಬಲೆಯರಿಗೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ, ತನ್ನ ಆತ್ಮಹತ್ಯದ ಪಾಪದ ಗೂಡ, ಬಾಲಹತ್ಯದ - ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾನು ಬರಲೇಬೇಕೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಯಾವ ಅಪರಾಧವೂ ಇಲ್ಲದ, ಅಲ್ಲದೆ, ಅದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರಲೊಪ್ಪದಿದ್ದರೂ ನಾವಾಗಿಯೇ ಅದನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದು ತಂದ ಒಬ್ಬ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಅಂತಹ ಶಿಶುವು, ಈ ಲೋಕದ ಹೆಬ್ಬಾಲಿಗೆ ‘ಇದೋ ಬಂದನು’ ಎನ್ನುವರಷ್ಟರಲ್ಲಿ . . . ನಿರ್ದಯ ಕಟುಕನಂತೆ ಆದರೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದೇ? ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ ಈ ನನ್ನ ಪಾಪವೇ ನನಗೆ ಭಾರವಾಗಿರುವಾಗ ಶಿಶುಹತ್ಯದ ಪಾಪವೊಂದು. ನನಗೆ ಸದನವಾಗುವುದೇ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಆ ಅಂತಕನೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಾರದು.

ಕಡೆಗೆ ಅವಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೊಸ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿದಳು. ಆಕಾಶವು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದೆ. ಮುಂಜಾನಿನ ತಂಗಾಳಿಯು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಗಾಳವು ಗಿಡ್ಡು ಗಿಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಲಿಬಿಲಿ ರವನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಶಾಂತ ಕೇಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶೂಲೆಗಳೇಳ ತೊಡಗಿದುವು. ಅವಳಿಗೆ ತುಸು ಗ್ಲಾನಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಒಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಹಡೆದಳು.

ಅದು ಗಂಡು ಕೂಸು, ಗರ್ಭಾಶಯದಿಂದ ಅದು ಹೊರ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕೈಗಳು ಒಂದು ಶಿಶುವಿನ ಕತ್ತಿನೆಡೆಗೆ ಹೋದುವು. ಇನ್ನು ಅವಳು ಅದರ ಕತ್ತು ಒತ್ತುವವಳು! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮಾತ್ರಹೃದಯವು ಮತ್ತೆ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಮೂಲೆಗಳು ಹಾಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಶಿಶುವಿನ ಸಿರಿಮೊಗದ ಮೇಲೆ ಬಿಮ್ಮ ತೊಡಗಿದುವು.

ಅವಳು ಶಿಶುವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಹಾಲುಣಿಸಿದಳು. ಶಿಶುವಿನ ಸ್ವರ್ಪದಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯವು ಜನಿಸಿ ಅವಳು ಅನಂದ ಪ್ರಲಾಸಿತಳಾದಳು.

ಕೆಲ ವೇಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಏನೂ ನೆನಪಾಗಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಒಂದು ಮಿದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದಳು. ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು, ಒಂದು ಮಾಡ (ಗೂಡಿನ)ದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಂತಹದೋ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು—“ಮಗೂ ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುವೆ. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥಮಯ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಾನು ಇರಲು ಅಯೋಗ್ಯಳು. ಹೀಗೇಕೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಅಳುವೆ? ಬೇಡ, ಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಈ ಅಳುವು, ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ! ಕಂದಾ ನಾನಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರದೇಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ? ಅಲ್ಲ ಮಗೂ, ಅಷ್ಟು ಕಟುಕ ಮನಸ್ಸಿನವಳು ನಾನಲ್ಲ! ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಅನಕೂಲ ಸಿಂಧುವನ್ನು ತಮಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮಸಿಂಧುವನ್ನು ತಮ್ಮಂತಹ ಅಬಲೆಯರಿಗಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ, ಇತರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಒಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬೀಳು ಬೀಳುತ್ತಾ ಕೂಡ, ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥಾಂಧವಾದ ಈ ಲೋಕಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅಳುಕಿ ನಾನು ಈ ಅಲ್ಲದ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ವೇಳೆಯಾಯಿತು, ದೇವನು ದಯಾಳುವು. ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವು ಅವನ ಮೇಲೆ” ಎಂದು ಆ ಗುಳಿಗೆ ಯನ್ನು ಅವಳು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಹಾಗೆಯೇ, ಓಡುತ್ತಾ, ಹೋಗಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಮುದ್ದಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಆಸೆಯು ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ ಬಲವಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳು, ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಮನೆಯ ಹೊರಗಟ್ಟಿಯ ತುದಿಗೆ ತೀರ ಕ್ಷಿಜದ ತುದಿಗೆ ಒಯ್ದಿಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಶಿಶುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತೃದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಅರಿವು ಹಾರಿ ದೊವ್ವನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಆತ್ಮವು ಜಗದಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಶಾಂತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಪಸರಿಸಿತು. ಶಿಶುವು ಮಾತ್ರ ದೀನ ವದನದಿಂದ ತನ್ನ ಮೃತ ಮಾತೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಿತು.

ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಅವಳ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಲೆಂದೋ, ಪುಣ್ಯವಾಸನೆಯು (?) ಮತ್ತೆ ಉದ್ದೀಪವಾಗಿಯೋ, ತಿಳಿಯದು; ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ದುಡಿದು ತಂದ ಕೆಲವು ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಸುಖದ ಭೋಜನವನ್ನು ಇಂದಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದನು. ಶಿಶುವು ಮಲಗಿದ ತುದಿಗಟ್ಟಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ, ಮಲಗಿದ ಆ ಶಿಶುವು—ತನ್ನ ಕರ್ಮ ಸಂಭೂತನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಾಯ್ ಹಾಯ್! ಅವಳನ್ನು ನೋಡ ಬಂದ ಅವನ ಕಾಲು ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು! ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿ ಶಿಶುವು ತಾಯಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲೆಂದೋ, ಪರಲೋಕಗತವಾಯಿತು.

ಶಿಶುವಿನ ಚೀರುವಿಕೆಗೆ ಅವನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡನು. ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದನು, ಚಿತ್ತವು ತಲ್ಲಣಿಸಿತು. ಮುಖದ ಕಳೆಯು ಬಾಡಿತು, ತನ್ನ ಕೃತಿಗೆ ತಾನೇ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡನು. ಅವನ ಮುಖವು ಕೆಂಪಗೆ ಕೆಂಡದಂತಾಯಿತು, ಇದೇನು? ಇವನು ಲೋಕವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಿಸಲು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೃತಾಂತನೋ? ಎಂದು ಲೋಕವು ತಲ್ಲಣಿಸಿತು. ಅವನು ‘ಕೊಲೆಗಾರನಾದರೂ ಲೋಕವು ‘ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ನಾವು ಶರಣಾಗತರು’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಓಡುಗರೆ ನೋಡಿದಿರಾ, ಬಡತನಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಬಡವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು! ಈ ಲೋಕದ ಈ ಬಗೆಯನ್ನು!

ಇರಲಿ ಇನ್ನು ಈ ಕಥಾನಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ? ಏನು, ನಾವರಿಯುವು ಎನ್ನುವಿರಾ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುವವು, ಮಾತ್ರ ನೀವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳಕೂಡದು. ಅದೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಅಣಿಯಿಟ್ಟು ವಚನ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೊರಳಾಣೆ! ಕೇಳಿ—ಅವನು ದಿನಕರ—ಅವಳು ರಜನಿ—ಶಿಶುವು ನಿಶಿ.

(೪ನೇ ಪ್ರಟದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು.)

ಸಂಯೋಗವು ಮಾನವ ಗೆಳೆತನವಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲ ಭಾವಗಳ ಕೊಲೆ ಗಡಕರು. ಇಂದು ನೂರಾರು ಸುಂದರಿಯರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪರರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತ, ಕುಳಿತಿರುವರು. ಯಾರಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯುವರು. ಇದೆ ವಿವಾಹ. ಇಂಥ ಸೌಂದರ್ಯ ಬಯಸುವ ದಂಪತಿಗಳ ಜೀವನವು ನಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಅವರು ಸಮೀಪವಾಗಲು, ಆ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳು ತಿಳಿದು ಅವರ ಭ್ರಾಂತು ಬಯಲಾಗುವುದು.

ಪರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಿ—ಎಂದು ಮಾಡುವ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅಹಂಕಾರ, ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆಗಳ ಮೂಲವು; ಇದರಿಂದ ಪ್ರೇಮ, ಆನಂದಗಳ ಸಮಾಧಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಅದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅದೇ ಮರಣ ಸಮಾನ ಹಣ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಾಲಸೆಯು ಪ್ರೇಮದ ವೈರಿಯು. ಇಂದು ತೀರ ಬಡವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುವುದು. [ಸ್ತು]

(೧೦ನೇ ಪ್ರಟದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು.)

ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯು ಹೊಡೆಯಿತು. ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದನು; ಕೂಡಲೇ “ಎದ್ದು ಮಾಡು ದೇನು? ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಮಾಡಿ ಬಿಡೋಣ” ಎಂದು ಪುನಃ ಮಲಗಿದನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರು. ಗೌರಿಯು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಳು, ಬಂದಿದ್ದವನು “ರಾಯರಿಲ್ಲವೇ ತಾಯಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಾಣ್ಯವಾಸನೋ ಹಳೆಯ ಸಾಲಗಾರನು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು, ಮುಸುಕು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡನು; ಗೌರಿಯು “ರಾಯರೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು, ಅದಕ್ಕವನು “ಮನಿಯಾರ್ಡ್ ಬಂದಿದೆ”ಯೆಂದನು. ನನ್ನ ಕಿವಿಯು ನೆಟ್ಟಗಾಯಿತು! ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಹೋದನು. ಅವನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷೋಟಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ರುಜುವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಲಕ್ಷೋಟಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಓದಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ನಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತೆಂದೂ, ನನಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದ ದಿನದಿಂದ ಅದು ವರೆಗಾದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದರು. ವಿಚಾರಿಸದೆ ಅಪಮಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೌರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ, “ಮೈಸೂರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ನಾನು “ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು” ಎಂದೆನು.

ಸ್ತೀ ಕಾರ.

ಮಂಗಳೂರಿನ ದಿ ಪೊಪ್ಯುಲರ್ ಇನ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್; ದಿ ಕೆನರಾ ಸ್ಟಡೀಶಿ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ದೇಶಬಂಧು ಹೇಯರ್ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಸೆಲೂನ್ ಮತ್ತು ದಿ ಕೆನರಾ ಸ್ಪರ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಂದವಾದ ಕೆಲೆಂಡರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರವು ದಿನ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಂ. ಬ. ಬ.

“ಗೀತಾಗ್ರಂಥ ಸ್ಪರ್ಧೆ”ಯೊಂದನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೆವಷ್ಟೆ! ಉತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಂದರಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಪಾದಕ ಬ. ಬ.

ವಿಚಿತ್ರಮಯ ಪ್ರಪಂಚ.

೨೫ ವರ್ಷದ ಓರ್ವ ತರುಣಿ; ಮುಂಬಾಯಿ ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಿ. ಅನುನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನೆಂಬ ಕುಳ್ಳ ದಪ್ಪ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕನಸಿನ ಶಂಕರನನ್ನು ಅವಳಿಂದೂ ನೋಡಿದುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕನಸಿನ ವರನನ್ನೇ ವರಿಸುವ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಈ ತರುಣಿಯು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದಳು. ಜಿ. ಐ. ಪಿ. ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ರೈಲ್ವೇ ಕಂಬಿಗಳ ನಡುವೆ ಆಡ್ಡ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಸುದೈವವಶಾತ್ ಡ್ರಾಪರನು ಟ್ರೈನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ! ತರುಣಿಯ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಿತು. ಈಗ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಸಿದ ಆರೋಪದಿಂದ ಇವಳ ಮೇಲೆ ಖಚ್ಚಿ ನಡೆದಿದೆ.

ಕಲ್ಕತ್ತ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಲ್ಲಿ ನೇಪಾಲ ಸಿಕ್ಖಾರನೆಂಬವನೊಬ್ಬನ ಫಿರ್ಯಾದಿ. ಜ್ಞಾನಬಾಬು ಎಂಬ ತನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರ ಆಳಿಯನ್ನು ರಾಣಿಭಾಳೆಂಬ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಳು. ನುಡ್ಡು ಮತ್ತು ಮಾಟದಿಂದ ಜ್ಞಾನಬಾಬುವನ್ನು ಅವಳು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಳು. ಅವನ ಆಭರಣ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಯ ಬೇಕೆಂದೇ ಈ ತಂತ್ರ ನಡೆದಿದೆ. ಜ್ಞಾನಬಾಬುವು ನಿಸ್ತಹಾಯಕನಾಗಿ ರಾಣಿಭಾಳಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವನು. ಒಮ್ಮೆ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಔಷಧೋಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕರಡೊಯ್ಯಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ ರಾಣಿಭಾಳಳೂ ಅವಳ ಜನರೂ ತಡೆದು ತನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರೆಂದೇ ನೇಪಾಲ ಸಿಕ್ಖಾರನ ಆರೋಪ. ಜ್ಞಾನಬಾಬು ವನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ವಾರಾಂಟು ಹೊರಬಿರುವುದು.

ಬಂಗಾಳದ ವೀರೇಂದ್ರಕುಮಾರಪಾಲನು ಕೋಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ತರುಣ. ಅವನ ಆರೋಗ್ಯವು ಕೆಡುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಿಕರಾರೋ ತನಗೆ ಮಾಟ ಮಾಡಿರುವರೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸತೊಡಗಿದನು. ಈ ಮಾಟವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರಗಾರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಮಗಾರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಆಶ್ರಿಸಿದನು. ಇವನು ಪುಥಮವಾಗಿ ಭೇದಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಮದ್ದನ್ನಿತ್ತನು. ಅದರ ಒಂದು ‘ಡೋಸು’ ಕುಡಿದಾಗಲೇ ವೀರೇಂದ್ರನ ಬಲವೆಲ್ಲ ಕುಂದಿಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಎರಡನೇ ‘ಡೋಸು’ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ—ಅದರಿಂದಲೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ!

ಕಾಶೀನಾಥ ಪುರದ ಮಹಾಮಾಯೆಂಬ ಕುಟುಂಬವಿಲ್ಲದ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿಧವೆಯು ಬಹಳ ದೈವಭಕ್ತಿಸರಾಯಣಳು. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ದೇವಸ್ಥಾನವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ಮಥನಾಥನೆಂಬವನನ್ನು ಅರ್ಚಕನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೇನೇ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮನ್ಮಥನಾಥನೇ ಹಕ್ಕುದಾರನೆಂದು ಇತ್ತಲಾಗಿ ವೀಲು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ೭೦ ವರ್ಷದ ಮುದುಕಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮಹಾಮಾಯೆಯು ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಮನ್ಮಥನಾಥನಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಗನೆ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆತ್ಮೋನ್ನತ್ತಿಯಿಂದ, ಮಹಾಮಾಯೆಯು ಒಂದು ದಿನ ದನವೊಂದರ ಮೈದಡವುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ತಿವಿದನು. ಮಹಾಮಾಯೆಯು ಆಸ್ತೃಗೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟು ೨ ತಿಂಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನಂತರ ನೆಟ್ಟ ಗಾದಳು. ಮನ್ಮಥನಾಥನ ಮೇಲೆ ಸೆಶನ್ಸ್ ಖಚ್ಚಿ ನಡೆದಿದೆ.

ಸರೋನೀಕದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಯಾಧಿಸತಿಯೊಬ್ಬನು ಆದರ್ಶಪತಿಯಾಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಲೀಲಾ ಸಲೆವಿಚ್ಚೆಂಬ ೧೪ ವರ್ಷದ ತರುಣಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಅವಳ ಬಲೆಗೊಳಗಾದನು. ಅನೇಕ ರಸ್ತೆ ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾಟಗಾರ್ತಿಯಾದ ಲೀಲಳನ ದಾಸನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಗೀಡಾದಳು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ೧೬ ವರ್ಷದ ಪುತ್ರನು ತಾಯಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತಪ್ತವಾಗಿ, ಮಾಟಗಾರ್ತಿಯಾದ ಲೀಲಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯ ಕಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾನಾ ಸರಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ತಂದೆಯು ನಿರಾಕರಿಸಿದುದು ಮಾತ್ರ

ವಲ್ಲದೆ ಹುಡುಗನ ಕೆನ್ನೆಗೊಂದೇಟು ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಚಲ್ಲಾಣದೊಳಗಿಂದ ಕಟಾರಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ತಂದೆಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಇರಿದನು, ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಕೊಲೆಗಾರನು ತನ್ನ ಮಗನೇ ಎಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನಕ ಬದುಕಿ ನಂತರ ಆಸ್ತೃಯಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು.

ಏನೂ ರಕ್ತ ಬಾರದಂತೆ ವಿಚಿತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಒಪರೇಶನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಲಂಡನ್ ಆಸ್ತೃಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುವು. ರಕ್ತ ಬಾರದಂತೆಯೇ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ಹದವಾದ ಚೂರಿಯೊಂದು ಈಗ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿಯೂ, ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾನಿಯ ಯಾವ ಬೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಪರೇಶನ್ ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿರುವುದು. ಪಕ್ಷವಾತ ರೋಗ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ಚಲಿಸಲಾರದ ರೋಗಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಈ ಚೂರಿಯಿಂದ ಒಪರೇಶನ್ ನಡೆಸಿದಾಗ ಅವನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ತೃಯಿಂದ ನಡೆದು ಹೋದನು. ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕನ ಮೆದುಳಲ್ಲೊಂದು ಬಾವುವಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ೫ ಮಂದಿ ಸರ್ಜನರು ಇವನ ಮೆದುಳಿನ ಒಪರೇಶನ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವನಿಗೇಗ ಸರಿ ದೃಷ್ಟಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು. ಒಪರೇಶನ್ ಮಾಡುವಾಗ ರಕ್ತವೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೆದುಳಿನೊಳಗೊಂದು ಬಾವಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಸಾಯುವುದೇ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದಿದ್ದ ೭ ಗಂಟೆಗಳ ವರೆಗಿನ ಒಪರೇಶನ ನಂತರ ಬದುಕಿದಳು.

ಮ್ಯೂನಿಚ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು, ಹೊಟೆಲಿಗೆ ಬಂದವರ ಆಭರಣ ಮೊದಲಾದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳವು ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಂತರ ಅವನು ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿ ಕೈಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಂತನಾದನು. ತಾನು ಕದ್ದು ತಂದಿದ್ದ ಸೊತ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಮ್ಯೂನಿಚ್‌ನಲ್ಲೊಬ್ಬನಿಗೆ ೩೦೦ ಪವನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಇದೇ ರೀತಿ ತಾನು ಯಾರ್ಯಾರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕದ್ದಿರುವನೋ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದರದರ ಮ್ವಾಲಿಕೆಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವನು. ಆದರೆ ಓರ್ವ ಅಂಗ್ಲೀಯ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವನು. ಅವಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ೧೦,೦೦೦ ಪವನುಗಳ ಚೆಕ್ ಕಳುಹಿಸಲಿರುವನು.

ನೀವು ಬಲ್ಲರಾ?

ಹೇಗಿದ್ದವರು ಹೇಗಾದರು!!

ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆ?

೧ ಮಿ. ರಾವ್ಸ್ ಮೆಕ್ಲೋನಾಲ್ಡ್ ಮೊದಲು ತೋಟದ ಕೂಲಿ; ಈಗ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.
೨ ಸಿ. ಮುಸೋಲಿನಿ ಮೊದಲು ಭಿಕ್ಷುಕ; ಈಗ ಇಟಲಿಯ (ಮಕೆಟಿ ರಹಿತ) ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

೩. ಪ್ರೆ ಹೂವರ್ ಮೊದಲು ಕುದುರೆ ಲಾಯದ ಕೂಲಿ; ಈಗ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ.

೪ ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ ಮೊದಲು ಕಂಪೋಜಿಟರ್; ಈಗ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

೫ ಅಂಡ್ರೊ ಕಾರ್ನೆಗಿ ಮೊದಲು ತಂತಿ ಇಲಾಖೆ ಜವಾನ; ಈಗ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರ.

೬ ಕೇಶವ ಚಂದ್ರಸೇನರ ವಿತಾಮಹರು ಮೊದಲು ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಕಂಪೋಜಿಟರ್ ಈಗ ‘ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಬಂಗಾಳ’ನ ಗವರ್ನರರು.

[ಮೇಲಿನವರೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸ್ನಾತಕರಲ್ಲ]

ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ
ಓದುವುದಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿನ
ಶಬ್ದಾರ್ಥದಲ್ಲಡಗಿರುವ
ಹಾಸ್ಯರಸವನ್ನು ಹೀರಬೇಕು

ಬಡವರ ಬಂಧು ಹಾಸ್ಯಾಪಹಾಸ್ಯ.

ಡಾಕ್ಟರರು:

ಹೋಗವಿಲ್ಲದ ನಾಗಣ್ಣ, S. S. L. C. F. A. I. L. E. D.

ಹಾಸ್ಯಸಂಗ್ರಹಕಾರರು ಬೇಕಾ
ಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ
ಗಳಿಗೆ “ಸುಸ್ವಾಗತ”ವಿದೆ.

ಅತೀ ಅಗ್ಗ!

ಮನೋರೋಗಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನವು ದಿವ್ಯಾಷಧ.

ನಗುವವರಿಗೆ ಧರ್ಮ!

ಅವಳು-ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿನಗೆ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ದಿನ
ಏನು ಕೊಟ್ಟ?

ಇವಳು-ಮುತ್ತಿನ ಸರ ಕೊಟ್ಟ.

ಇವಳು-ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿನಗೇನು ಕೊಟ್ಟ?

ಅವಳು-ಬರೇ ಮುತ್ತ ಕೊಟ್ಟ!

+ + + †

ವೈದ್ಯ-ಗೋವಿಂದರಾಯರೇ, ಒಮ್ಮೆ ಕೆಮ್ಮಿ
ತೋರಿಸಿರಿ.

ಗೋವಿಂದರಾಯರು-ಕೆಮ್ಮಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲ.

ವೈದ್ಯ-ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?

ಗೋವಿಂದರಾಯ-ಲೋ, ವೆಂಕಟೇಶ ನಾನು
ಈ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಮ್ಮಿದೆನಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ವೈದ್ಯ
ರಿಗೆ ಕೆಮ್ಮಿ ತೋರಿಸೋ.

|| ಮಂಜುನಾಥ ಜಿ. ಅಮೀನ್, ಮುಂಬಾಯಿ.

+ + + +

ಜಡ್ಡ-ನೀನು ಗಡಿಯಾರನ್ನು ಯಾಕೆ ಕಳೆವು
ಮಾಡಿದಿ? ನಿಜ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಳ್ಳ- (ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಹೊತ್ತು ತಿಳಿಯ
ಬೇಕೆಂದು!

+ + + +

ಗ್ರಹಸ್ಥ-ರಾಯರೇ, ನೀವು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು
ಈಗ ತಾನೇ ಹೊಸತಾಗಿ ಭಾಷಿಸಲಾಯಿ
ತೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಇದೇನು
ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣವೆಂದಿದೆ!

ಗ್ರಂಥಕರ್ತ-ಹೌದು, ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹಸ್ತ
ಪ್ರತಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣವೆಂದು
ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಗ್ರಹಸ್ಥ-ಅದು ಹೇಗಾದೀತು? ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಯು
ಮುದ್ರಣವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ?

ಗ್ರಂಥಕರ್ತ-ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂದಿನ ಕೆಲವರು
ಲೇಖಕರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ರಕ್ಷಾವತ್ರ
ವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಪುನರ್ಮುದ್ರಿತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?

+ + + +

ಒಬ್ಬ-ನೀನು ಈಗ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ-ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು.

+ + + +

ಗುರು-ಗುರುವಿನ ಗುರುವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ?

ಶಿಷ್ಯ-ಗುಗ್ಗುರು (Weevil) ಸ್ವಾಮಿ!

+ + + +

ಸೆರೆಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ವೃದ್ಧ
ಸಾಹುಕಾರನು, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೈದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಕನಿಕರದಿಂದ, ‘ನೀನು ಯಾಕವ್ರಾ ಇಲ್ಲಿ
ಇದ್ದಿಯೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕೈದಿ-ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ.
ಸರಕಾರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ.

ಸಾಹುಕಾರ-ಹಾಗೆಯೇ! ಅದು ಹೇಗೆ?

ಕೈದಿ-ನೋಡಿ, ಈ ಜೈಲಿನ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿ
ನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಿಟಕಿ ಸರಳನ್ನು ದಪ್ಪ
ವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಗಿಲಿನ ಕಾವಲು
ಗಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

+ + + +

ರಾಯರು- (ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಬಳಿ) ಮಹಾ
ಸ್ವಾಮಿ, ಇವನೇ ನಮ್ಮ ಒಡವೆಗಳನ್ನು
ಕದ್ದವನು-ಎಂದರು.

ಕಳ್ಳ-ಸುಳ್ಳು, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಇವನು ಖಂಡಿತ
ಪಾಗಿಯೂ ನಾನು ಕದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

+ + + +

ರೋಗಿ-ಡಾಕ್ಟರೇ, ಯಾಕೋ ಗಂಟಲು ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು
ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಡಾಕ್ಟರ್-ಆಗಬಹುದು! ಭಾರ್ಜು ಹತ್ತು ರೂ
ಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ರೋಗಿ-ಅಬ್ಬಾ! ಗಂಟಲೊಂದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸ
ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯೇ! ಕಳೆದ ನವ

ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನೇ ರಿಪೇರಿ
ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಲಿಲ್ಲ
ವಲ್ಲ!

+ + + +
ಮಗ-ನಾನು ಅಂಜುಬುರುಕನಂತೆ! ನೋಡಮ್ಮ
ನಿನ್ನ ದಿನ ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳೆದುರಿಗೆ ಕುಳಿ
ತ್ತಿದ್ದೆ.

ತಾಯಿ-ಎಲ್ಲಿ ಮಗು?

ಮಗ-ಸರ್ಕಸಿನಲ್ಲಿ!

+ + + +
ರಾಮ-ಈ ಹರಕು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ತಿರುಗಲು ನಿನಗೆ
ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶಾಮ-ಇಲ್ಲ! ನಾಚಿಕೆಯೇಕೆ? ಈ ಅಂಗಿ
ನನ್ನದಲ್ಲ!

+ + + +
ತನ್ನ ಬೋಧನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಳವಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ:-ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ-
ಮುಂಡೇಗಂಡ, ಬಲು ಬುದ್ಧಿವಂತ! ಒಳ್ಳೆ
ಬುದ್ಧಿವಂತ!

ಆಗಂತುಕ-ಹಾಗೋ.

ಗುರು-ಹೌದು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಫೂ, ಫಿ, ಎಂಬ
2 ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ
ಅಂಗಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತೆ.

ಆಗಂತುಕ-ನಿಜವೇನು ಸ್ವಾಮಿ? ಎಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನೆ
ಮಾಡಿ, ನೋಡಿರಿ!

ಗುರು-(ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು) ಎಲಾ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ,
‘ಮರ’ ಯಾವ ಲಿಂಗವೋ?

ಶಿಷ್ಯ-ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಸಾರ್.

ಗುರು-ಫು!

ಶಿಷ್ಯ-ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಸಾರ್.

ಗುರು-ಫಿ!

ಶಿಷ್ಯ-ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ ಸಾರ್.

ಗುರು-(ಹಸನ್ನು ಖದಿಂದ) ನೋಡಿದಿರಾ; ನಾನು
ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ-ಬಲುಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು!

ನಗುವ-ನಂದ.

(TIT-BITS)

(ಟಿಟ್-ಬಿಟ್)

ಮೈಸೂರು ನರ್ಸಣ್ಣನ ಪಂಚಾಂಗ!

ಜೈ! ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜಕೀ! ಜೈ! ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಕಾಯಿಲ್ ಕೀ ಜೈ! ಮೈಸೂರ್ ನರ್ಸಣ್ಣ ಕೀ ಜೈ! ನನ್ನ ನವ ಪಂಚಾಂಗ ಮಾಡಿ ದ್ವೇನೆಯ್ಯಾ ಬಹು ಆಚ್ಚಾ ಇದೆ ರಾಜಾ! ಮುಕ್ಕಾಲು ಒಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಸಾಮಿ. ನನ್ನ ಪಂಚಾಂಗ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ! ಬನ್ನಿ ದೇವೆ ಬನ್ನಿ! ಕಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ! ಮೆಲ್ಲ-ಪುಸ್ತಕ ಹಾಳಾದೀತು. ಹಾಕಿದ್ರಾ ಕಡ್ಡಿ! ಒಳ್ಳೇದು! ತೆರೆಯುತ್ತೀನಿ ವ್ವ ವ್ವ! ಮೂರನೆಯದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಬ್ಬ ಪಂಚಮನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ಚಿತ್ರಾ ಬಂದಿದೆ! ಇದರರ್ಥ ಭಾರೀ ಉಂಟು ರಾಜಾ? ಇದ್ರಿಂದ ನಿನ್ನ ಭಾರೀ ಒಳ್ಳೇದಾಗಿದೆ ಕೇಳಿ! ನಿಮ್ಮ ಶನಿ ಎಲ್ಲಾ ಈ ಹೊತ್ತೇ ಜಾರಿಬಿಡುತ್ತೆ! ನೀವು ಬಡವರಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಸಾಮಿ! ನಿಮಗೆ ನವಯುಗದಲ್ಲಿನ “ತತ್ವ ಶೋಧಕ” ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಧಕರಂತಹ ವೈರಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಕೇಳಿ. ಕಂಠೀರವದ ಜೋರ್ಜ್ ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ರಂತೆ ನೀವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾರ್‌ಬಾರಿ ಅಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ನಿನ್ನ ಅವು ಹಾಂಗೆ ಗಾಳಿ ಸುದ್ದಿಯ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ ರಾಜಾ! ಬೇಡುವವರು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೃತ್ರಿಮ ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಸಿಂದ ದಿನಹರಣೆಮಾಡು ತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ನೀವು ಅಂತಹ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ಬಿಡ್ಬಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ರಂತೆ ಬೇಡುವವರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಿ, ಸುಸ್ತುಡೆಂಟರವರ ಪರಿಚಯ ಹೊಂದಿ ಕುಶಾಲಿನಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ! ನೀವು ಭಾರಿ ಉದಾರಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿ! ಬೇಡುವರಿಗೆ ಒಂದು ಭತ್ತಾ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ರಾಜಾ! ಅಲ್ಲದೆ ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ರಂತೆ ಬೇರೆಯವಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ತಾನು ಉಪ್ಪುಪಕ್ಷಿಯ ಹಾಂಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ತಾವು ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಯ್ಯ ಕೇಳಿ! ತಿಲ್ವ ಶೋಧಕನ ಹಾಂಗೆ ನೀವು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಜಾಲದ ಗುಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಇಳು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪರನಿಂದಿಗೆ ಇಳುವರಲ್ಲಾ ರಾಜಾ! ನಿನ್ನ ಊಟಕ್ಕಿದೆ ರಾಜಾ! ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಲವಿದೆ ರಾಜಾ! ನೀವು ಹರು ಕುಜಿಚಿಯರಿನ ಮೇಲೆ ಬರಗಿ ಆದರಲ್ಲಿ ಊಟ ಮತ್ತು ಭೇದಿ ಮಾಡುವರಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರ್ಬದಿಲ್ಲಾ ರಾಜಾ! ನಿಮ್ಮ ಪಂಚಾಂಗವು ಅಂದ್ರೆ ಕೈಕಾಲು ಸರಿಯಿದೆ ದೇವಾ! ದುರ್ಜನರಿಗೆ ದೇವರು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ರಾಜಾ! ನೀವು ಬೇರೆಯವನು ಚಾಡಿಗಳನ್ನು ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲ ನೋಡಿ! ನಿನ್ನ ಕನ್ನಡ ಬರಹ ಗೊತ್ತು. ತಲೆ ಹೋಕರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೀವು ಶೋಧಕನ ಹಾಂಗೆ ಪೇಪರುಗಳಿಗೆ ಬರೆವುದಿಲ್ಲ. ನವಯುಗದ ಪ್ರಿಯ ಸಂಪಾದಕರು “ರಿಜಕ್ಸ್” ಮಾಡಿದ್ರೂ, ಮೂರು ಮೂರು ಸಲಾಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಪಾದಕರು ಪ್ರಾಥಮಿಕವನ್ನು ಕುಡಿದು, ಅರ್ಬಿಕಲ್ಲನ್ನು ತತ್ವಶೋಧಕನು ನವಯುಗ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೀವು ಮಾಡುವವರಲ್ಲ! ತತ್ವಶೋಧಕನ ಮುಂದಿನ ಲೇಖನ ಗಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲೆ ಸಾಯುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ದೂಳೂ ಸಾಯದು ರಾಜಾ! ನೀವು ಬಡವರು ಬಂಧುವಿನ ಸಂಪಾದಕರು ಹಾಂಗೆ ಖಾಲಿಪೋಲಿ ಜನ್ನಳನ್ನು ಕ್ಯಾರ್ ಮಾಡುವ ರಲ್ಲ!—ನ್ಯಾಯಸಿಪ್ಪರು ರಾಜಾ! ನಿನ್ನ ಹಗೆತನವಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ಬಡವಬಂಧುವಿನ ಗ್ರಾಹಕರು ಅನೀರಿಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೇಗೋ ಹೆಚ್ಚಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆಯುರಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲ ಕಾಕಪೋಕ ಉಂಡಾದಿ ಗುಂಡುಭಟ್ಟಂತಲ್ಲ ನೀವು ರಾಜಾ! ನಿನ್ನ ಎದ್ದುಕೋಪ ವಿಲ್ಲ ದೇವೇ. ಆ ತಿಂಗಳ ತನ್ನ ಹಣಾ ಕೊಡದಿದ್ರೂ, ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯು ಅವು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇ ಸಿಗದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು “ಬಡವ ಬಂಧು” ಬಡ ಡಿಲಿವರಿ ಹುಡುಗಿಗೆ ಬೈದ ಹಾಂಗೆ ನೀವು ಬೈಯುವವರಲ್ಲ ನೋಡಿ! ನೀವು ಭಾಷೆಯವರು ನೋಡಿ! ಪೋಸ್ಟಗಾರ ತಾಸೆಯವಲ್ಲ ಸಾಮಿ! ನೀವು ಸರ್ಕಾರಿಗಳಂತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೆದ್ದುವವ ರಲ್ಲ! ನೀವು ಸರ್ ಹೋರರ ಹಾಂಗೆ ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲರಲ್ಲ ಕೇಳಿ. ಶೋಕತಾಲಿಯವು ಹಾಂಗೆ ಬಡಾ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಶಾಂತಿಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲ, ಎಡ್ವೀರು ಮಹದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೆ ಧನಿಕರಲ್ಲ! ಕೋಳಿ ಜೂಜು, ಕೋಣ ಓಟದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನ್ನಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ದೋಂಗಿ ವಾಲಂಗಿ ದೋಂಗಿ ಮಾಡುವ ಅಸ್ಸಲ್ ದೋಂಗಿ ಕುಶಾರಿಯಯ್ಯ ನೀವು! (ಕೋಪಗೀಪ ಮಾಡ್ಬಿಡಿ) ನಿನ್ನ ಸಿರಿಪಂತರ ಬಾಲ ಹಿಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ದೊಡ್ಡ ವಕೀ

ಲರ. ಸಂಪಾದಕರು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಬಾಲದ ತುದಿ ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಮ್ಮೂರ ಕೆಲವು ತಾಜಾ ಬಂಗಾಲಿಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಾ ರಾಜ ನೀವು! ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಟಿಶನಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆಯು ವಷ್ಟು ಗುಂಡು-ಒಳ್ಳೆ ರಾಜರಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನೀವು! ಮುಸ್ಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಬಿಲ್ ಕಲೆಕ್ಟರರು ಕೆಲವು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ನೀವು ಹಣ ಮಾಡುವ ಜೂಗಲ್ಲಯ್ಯಾ! ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಗೂಢ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ಹರಿಜನ ಸೇನೆಗೆಂದು ಮೈದಾನ್ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡ್ವ ಕೆಲ ಮಿಸ್ಟರುಗಳಂತೆ ಬೇಪು ಸುಲ್ತಾನ ಕಾಲದ ಅಂಧಾಬಾರ್‌ಗಿ ಗಲ್ಲಯ್ಯಾ! ಪರರಿಗೆ ಹೇಳ್ವ ಮೊದ್ಲು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವವರು ನೀವು! ಹರಿಜನ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಗೆ ಬಂದ ಬೇಡುವವರಿಗಾಗಲೀ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಕಿಲ್ಲು ಹಿಡ್ಡು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪೈಯನ್ನೂ ಆರೆ ದಿನ ತಡೆದರೂ ಎಸೆಯದಿರುವಂತೆ ನೀವಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ಅದು ಇಲ್ಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೋದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾನು! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೋದಲ್ಲಿ ಅಜಾತಿಯ ಅಂದ್ರೆ ಪುರುಷ ರಲ್ಲದವರು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಿಟಿಸನರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಮನೆ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲಾ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಡಾಂಭಿಕ ಔದಾರ್ಯವಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ನಾಗಸೇನೆ ಯ ಕೆಲ ಕೊಂಗ್ರೆಸ್‌ವಾಲರಂತೆ ನೀವು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯವಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ಏನೂ ಕೆಲ್ವ ಇಲ್ಲ ಆಚಾರಿ ಮಗುವಿನ ಕುಂಡೆಯನ್ನ ಕೆತ್ತಿದ ಎಂಬ ಗಾದೆಗೆ ಗಂಟುಬೀಳುವವರಲ್ಲ ವಯ್ಯಾ ನೀವು! ಬಿ. ಎ. ಎಲ್. ಟಿ. ಮಾಸ್ತರರೊಬ್ಬ ಬಡವ ಬಂಧುವನ್ನು ಪಡೆ ಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಹಣಾ ಕೇಳೋಗ “ಕೊಡಲು ನಾ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಂತೆ ನೀವು ಅನ್ನುವವರಲ್ಲ ರಾಜಾ! ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ರಾಜಾ! ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷ ಮಕ್ಕು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ದೇವಾ! ಅವು ಒಂದು ಮಗು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಡಾ ಮೋಟರ್‌ವಾಲ ನಾಗಿ, ಕೆಲವನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂದು ಶವಗಳನ್ನು ಬಾವಿಗೆಸೆಯುವನು. ನಿಮ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗಾ ಟೇಕ್ಸ್ ಕೊಡ್ವೆ, ಮೋಟರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪೋಲಿಸಿಗೆ ಬಹಳ ಹಣಾ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿದೆ ರಾಜಾ! ಒಂದು ಮಗು ಬೆಂಚ್ ಮೇಜಿ ಸ್ಟೇಟಿ ಸದವಿಗೆರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದೆ ರಾಜಾ! ಬಾಯಿಗೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ತುರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿಯನ್ನ ತುಂಬಿ, ಕುರ್ಚಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದೆ ನೋಡಿ! ಒಂದು ಮಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ! ತತ್ವ ಶೋಧಕನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅದಕ್ಕಿರಲಿ ಕ್ಕಿಲ್ಲ ದೇವೆ! ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಬೋಧನೆ ತಂಗಾಳಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡವಾದೀತು! ಅವು ರಾಗವನ್ನದು ಕೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ರಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಫೇಸು ತಿಳಿಯ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ! “ಗುಡ್ ಬುಕ್, ಬೇಡ್ ಬುಕ್” ಅಂದ್ರೆ ಆ ಮಗು ಕೋಪದಿಂದ ಬುಕ್ ಬುಕ್ ಎನ್ನುವುದು! ಒಬ್ಬ ಶರ್ಮರೂ ಕೆಲವು ತರುಣರೂ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯೆಬ್ಬಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸಾಯ್ ಪರಿವತ್ತು ಮಾಡಿ ಕ್ಷಿಪ್ಪಂತೆ ನೀವು ಗಲಾಟೆಗಾರರಲ್ಲ ಸಾಮಿ! ಪೇಪರ್ ರಿಸೊಲ್ಯೂಷನ್, ಪದ್ಧ ಗದ್ಯವಾಚನ, ಸಮ್ಮೇ ಳನ, ಅನಹೇಳನ ಮಾಡಿ ತಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನೀವು ಒಂದೆ ಬರುವಷ್ಟು ದುರದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಸಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಮೊಮ್ಮಗನು ಜಾತಿಹೀನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವನೆಂದು ಸುದ್ದಿಯಾಗ್ತದು. ಒಡನೆ ನೀವೂ ಮನೆಯವರೂ ಕೂಡಿ ಅವನನ್ನು ಮನೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಿರಿ! ಅವನು ಹಣಾ ಕಡ್ಡನೆಂದು ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಆರೋಪಹೊರಿಸಲೆತ್ತಿ ಸುವಿರಿ! ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಧರ್ಮವು ಜಯಿಸುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮವು ಸೋಲು ವುದು. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪುತ್ರರು ಒಂದು ಬೇಂಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವರು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣಾ ಬಂದೊಡನೆ ರಾತಾರಾತ್ರಿ ಬೇಂಕಿಗೆ ಫೇಂಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಡುವರು. ಒಬ್ಬರು ತಂದೆಗೆ ಹೊಡ್ತಾರು! ಒಬ್ಬ ತಾಯ್ಗೆ ತುಳ್ಳಾರು! ಒಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕದೆ ಓಡ್ತಾರು! ಒಬ್ಬ ಹಿಡಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಾರು! ಈಗ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು! ಇನ್ನೊಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು ಹಾಕಿದ್ರೆ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೀನೆ! ಬೇಡವೇ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ವಕೀಲೊಬ್ಬ ಬರಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ರಾಜಾ! ನಮಸ್ಕಾರ ರಾಯೇ—ಬಿಡ್ಬೊಂಡೆ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು.)

ಭೋಜನ ನಂತರ ಆಲ್ವಾರ್ ಮಹಾರಾಜರ ಅನೌಖ್ಯ

— ನ ಮ ಗೆ —

ಕೊಡಗು, ಧಾರವಾಡ, ಮಡಿಕೇರಿ, ಮದ್ರಾಸು, ಗೋವಾ, ಸಕಲೇಶಪುರ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು, ಮೂಡಬಿದ್ರಿ, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಜಂಟರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡಾ ೨೫ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏಜನ್ಸಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಕೂಡಲೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಮೆನೇಜರ್, “ಬಡವರ ಬಂಧು” ಮಂಗಳೂರು.

ಕಳೆದ ಸಲದ ಒಗಟಿನ ಬಿಚ್ಚುಗರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಹೆಸರುಗಳು:— ಶ್ರೀಮತಿ ಸುರತ್ಕಲ್ ರುಕ್ಕುಬಾಯಿ, ಸುರತ್ಕಲ್ ನೆಂಕಪಿ. ಕರ್ಕೇರ, ಕಾಪ್ ಚರ್ಡಪ್ಪ ಎನ್. ಶೆಣೈ, ವಿಠಲ ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ.

—ಮಹಾಲಪುರದ ಡಿ. ಎ. ವಿ. ಕೊಲೇಜಿನ ಥಾಕೂರ್ ರಾಮಸಿಂಘರೆಂಬವರಿಗೆ ಮೆನೇಜಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅವರು ಉಪನಾಸ ವೃತ್ತತೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಡುಗರೋ?

—ಡಾ| ಮಹಮ್ಮದ್ ಆಲಮರೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿ. ಇವರು ಅಪ್ರಿಕದ ಕೆನ್ನಾಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದವರಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದೆಂದು ಅಪ್ರಿಕದ ಓರ್ವರು! ಖರ್ಚು ಉಳಿಯಿತು.

—ಆಲ್ವಾರಿನಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಪುಂಡರ ಮಹಾ ಭಂಡಾಯ! ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನ್ಯವು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

—ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ದಿನ ಆಲ್ವಾರಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಊಟಮಾಡಿ ಎದ್ದೊಡನೆ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದರು. ಅಡಿಗೆಭಟ್ಟನನ್ನೂ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲಸದವರನ್ನೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ಗಡಿಸಾರು ಮಾಡಿರುವರು. ಕಾರಣ?

—ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ಗಾಂಧೀ ಮಾರ್ಕಿನ ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಬರ್ಮಾಲೇ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಡಬ್ಬಿ ೧೨ರಲ್ಲಿ ೧೦ ಅಣೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವರು.

—ತಾ. ೫-೨-೩೩ನೇ ದಿನ ಮಿತ್ರ ಮಂಡಳಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಲಿರುವುದು. ನಾಲಿಗೆ ನಯವಿರುವವರಿಗೆ ಇನಾಮು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

—ಪ್ರೋಗ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ೫೭ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ವಿಪನ್ನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ೫೫ ಪೌಂಡುಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅಂತಹ ಜನರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿಟ್ಟು, ನಿರ್ವಾರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ! ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ! ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡುವುದನಗತ್ಯ!

—ಸ್ವಿಜರ್‌ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ೬೦೦೦ ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಮಾನವು ಅದರ ವೈಮಾನಿಕನ ಸಮೇತ ಕೆಳಬಿದ್ದು ಭೂಮಿಗೆ ಮುತ್ತುಕ್ಕಿತು. ಹಿಂಕ್ಲರ್ ಎಂಬವನು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದನು.

—ಜರ್ಮನ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ತಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ೨,೦೦,೦೦೦ ಬಿಳಿ ಚಿಟ್ಟಿ ಹುಳುಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆಯಂತೆ! ಬೇಕಾದವರು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

—ಮಿಡ್ನಾಪುರದ ಡಿ. ಮೆಜಿಸ್ಟೇಟರನ್ನು ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಕೊಂದ ಪ್ರದ್ಯೋತ ಕುಮಾರ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯನೆಂಬವನು ಪಾಶಿಗೆ ಏರಿದನು!

—ಕೊಂಗ್ರೆಸ್‌ವಾಲರಾಗಿದ್ದ ಕಾಶೀ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರಾದ ಶ್ರೀ. ಬೀರ್ಬಲ ಸಿಂಘರೆಂಬವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಠಿಣ ಸಜೆ! ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

—ಮುಂಬಾಯಿಯ ೨೬ ಆರ್. ಕೆ. ಹರ್ಡೀಕರ್ ಎಂಬವರು ಊರಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ. ಶ್ರೀಯುತರಲ್ಲಿ ಕಾಸಿರಲಿಲ್ಲ! ಏನು ಮಾಡುವರು? ಕೂತಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಪೋಲೀಸರ ಭೇಟಿಗೆ ದೊರೆತರು.

—ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ೨೫ ಜನರು ಒಂದು ಲೋರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿ ತಿರುನಾಗ ಚಕ್ರಗಳ ಟಾಯರು ರಭಸದಿಂದ ಒಡೆದು, ಲೋರಿ ರಭಸದಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ರಭಸದಿಂದಲೇ ಪರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು! ಡ್ರೈವರ್ ನಡು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ!

—ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜೋರ್ಜ್ ಬರ್ನಾಡ್ ಶೋ ಎಂಬ ಮಹಾ ನಾಟಕಕಾರರು ಮುಂಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶೋರವರು ೭೦ ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧ! ಕೋ ಹೆಚ್ಚು!

—ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಜೆ. ಕೆ. ಸರ್ಕಾರ್ ಎಂಬವರು ಸರಕಾರವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಡಿ ಬಿತ್ತು! ರಾಯರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನ ಯಾರೋ ಬರೆದು ಮಾಡಿ ಓಡಿದರು!

—ಮುನಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಾಟಕೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕದ್ದಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವನು. ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀಯು ೧೦,೦೦೦ ಪೌಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದು ಈಗ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದಿರುವನು. ಒಳ್ಳೆದಾದ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ! ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲಲ್ಲ!

—“ಜೈಲಿನ ಒಳಗಿದ್ದವರೊಡನೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಲಂಡನ್ ನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಸಪ್ತಾ ಜಯಕರರು ಹೇಳಿದರು! ಲಂಡನ್ನಿನ ಗಾಳಿ ಅಂತಹದು!

—ಮುಂಬಾಯಿ ಬಂದರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಾಲ್ ಸ್ವೀಮರು ಬಂದು ತಲಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಡ್ಡ ಕೆಲವು ಮುಸ್ಲಿಮ ಕೆಲಸಗಾರರೊಳಗೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್ ಮಿಸ್ ಮಾಡಲಾಯಿತು!

—ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಹಸ್ಯದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕಳ್ಳನಾಣ್ಯ ತಯಾರಿಯ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈಗ, ಅದರ ಮ್ಹಾಲಿಕರಾದ ಕೆಲ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ!

—ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆ. ಪಿ. ಸೇನರೆಂಬ ಸರಕಾರೀ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನು ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾಳಪಾದ ಮುಖರ್ಜಿ ಎಂಬವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದರು.

—ಮುಂಬಾಯಿ ಮೊಗವೀರ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವು ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ. ಹ್ಯಾಗೆ ಬಜಾರ್ ಸೋಮಯ ಮೆಂಡನ್‌ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಜರಗಿತು.

—ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಬಾಯಿಯ ಕವಾಸ್ತಿ ಪಟೇಲ ರಸ್ತೆಯ ೫೯ನೇ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಎ. ಆರ್. ಪರುಲೇಕರ್‌ರವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಲಿ!

—ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಬೇಗನೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪಕ್ಕದವರ ವರ್ತಮಾನ! ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಪುನಹ ಹೋಗುವರೆ?

ಇದೇ ತಾ. ೩೦ನೇ ಸೋಮವಾರ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಗೋಕರ್ಣನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದಿವಂಗತ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ ಕೆ. ನೆಟ್ಟಕಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಎನ್. ಅಂಜನಪ್ಪನವರು ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎನ್. ಎನ್. ಸುವರ್ಣ ಸೋ ಕುಮಾರಿ ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ನೋಟೀಸು.

ಮುಂಬಾಯಿ, ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪುತ್ತೂರು, ಕಾರ್ಕಳ, ಚನ್ನಪಟ್ಟ, ಉಡುಪಿ, ಕಾಸರ್‌ಗೋಡು, ಹೈದರಾಬಾದು, ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳ ನಮ್ಮ ಏಜಂಟರು ಪ್ರತಿಗಳ ಮಾರಾಟದ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ೨೪ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಪ್ಪದೆ “ಬಡವರ ಬಂಧು” ಮೆನೇಜರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ವಿಕ್ರಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಲಾರವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿಟ್ಟು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಮೆನೇಜರ್.